

Dziennik Urzędowy L 306

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 58

24 listopada 2015

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2110 z dnia 12 listopada 2015 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Mojama de Barbate (ChOG)]** 1
- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2111 z dnia 12 listopada 2015 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Echalote d'Anjou (ChOG)]** 3
- ★ **Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/2112 z dnia 23 listopada 2015 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 251/2009 w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 295/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie statystyk strukturalnych dotyczących przedsiębiorstw, w odniesieniu do dostosowania serii danych w następstwie zmiany klasyfikacji produktów według działalności (CPA) ⁽¹⁾** 4
- ★ **Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/2113 z dnia 23 listopada 2015 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1126/2008 przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (MSR) 16 i 41 ⁽¹⁾** 7
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2114 z dnia 23 listopada 2015 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 15

DYREKTYWY

- ★ **Dyrektywa Komisji (UE) 2015/2115 z dnia 23 listopada 2015 r. zmieniająca, w celu przyjęcia określonych stężeń granicznych substancji chemicznych stosowanych w zabawkach, dodatek C do załącznika II do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/48/WE w sprawie bezpieczeństwa zabawek, w odniesieniu do formamidu ⁽¹⁾** 17

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

- ★ **Dyrektywa Komisji (UE) 2015/2116 z dnia 23 listopada 2015 r. zmieniająca, w celu przyjęcia określonych stężeń granicznych substancji chemicznych stosowanych w zabawkach, dodatek C do załącznika II do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/48/WE w sprawie bezpieczeństwa zabawek, w odniesieniu do benzoizotiazolinonu ⁽¹⁾** 20
- ★ **Dyrektywa Komisji (UE) 2015/2117 z dnia 23 listopada 2015 r. zmieniająca, w celu przyjęcia określonych stężeń granicznych substancji chemicznych stosowanych w zabawkach, dodatek C do załącznika II do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/48/WE w sprawie bezpieczeństwa zabawek, w odniesieniu do chlorometyloizotiazolinonu i metyloizotiazolinonu, obydwu osobno oraz w stosunku 3:1 ⁽¹⁾** 23

DECYZJE

- ★ **Decyzja Rady (WPZiB) 2015/2118 z dnia 23 listopada 2015 r. przedłużająca mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Regionie Kaukazu Południowego i ds. Kryzysu w Gruzji** 26
- ★ **Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/2119 z dnia 20 listopada 2015 r. ustanawiająca konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do produkcji płyt drewnopochodnych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE (notyfikowana jako dokument nr C(2015) 8062) ⁽¹⁾** 31

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/2110

z dnia 12 listopada 2015 r.

rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Mojama de Barbate (ChOG)]

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 wniosek Hiszpanii o rejestrację nazwy „Mojama de Barbate” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾.
- (2) Do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeczności zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, nazwa „Mojama de Barbate” powinna zatem zostać zarejestrowana,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa „Mojama de Barbate” (ChOG) zostaje zarejestrowana.

Nazwa, o której mowa w akapicie pierwszym, określa produkt należący do klasy 1.7. Świeże ryby, małże i skorupiaki oraz produkty wytwarzane z nich, wymienionej w załączniku XI do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 668/2014 ⁽³⁾.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 223 z 8.7.2015, s. 10.

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 668/2014 z dnia 13 czerwca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 179 z 19.6.2014, s. 36).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 listopada 2015 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Phil HOGAN
Członek Komisji*

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/2111**z dnia 12 listopada 2015 r.****rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Echalote d'Anjou (ChOG)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 wniosek Francji o rejestrację nazwy „Echalote d'Anjou” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾.
- (2) Do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, nazwa „Echalote d'Anjou” powinna zatem zostać zarejestrowana,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa „Echalote d'Anjou” (ChOG) zostaje zarejestrowana.

Nazwa, o której mowa w akapicie pierwszym, określa produkt należący do klasy 1.6. Owoce, warzywa i zboża świeże lub przetworzone, wymienionej w załączniku XI do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 668/2014 ⁽³⁾.*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 listopada 2015 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Phil HOGAN
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 218 z 3.7.2015, s. 6.

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 668/2014 z dnia 13 czerwca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 179 z 19.6.2014, s. 36).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2015/2112**z dnia 23 listopada 2015 r.****zmieniające załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 251/2009 w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 295/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie statystyk strukturalnych dotyczących przedsiębiorstw, w odniesieniu do dostosowania serii danych w następstwie zmiany klasyfikacji produktów według działalności (CPA)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 295/2008 z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie statystyk strukturalnych dotyczących przedsiębiorstw ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 ust. 2 lit. e),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 295/2008 ustanowiono wspólne ramy dla gromadzenia, zestawiania, przekazywania oraz oceny statystyk europejskich dotyczących struktury, działalności, konkurencyjności oraz funkcjonowania przedsiębiorstw w Unii.
- (2) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 451/2008 ⁽²⁾ ustanowiono klasyfikację statystyczną produktów według działalności (CPA) w celu spełnienia wymogów statystyki unijnej.
- (3) W załączniku I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 251/2009 ⁽³⁾ określono serie danych, poziom podziału i określenia produktów, które mają być przekazywane na podstawie CPA.
- (4) Po wejściu w życie rozporządzenia Komisji (UE) nr 1209/2014 ⁽⁴⁾ w interesie zachowania porównywalności i spójności ze standardami klasyfikacji produktów stosowanymi na arenie międzynarodowej konieczne jest dostosowanie załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 251/2009, jeśli chodzi o poziom podziału i określenia niektórych produktów w odniesieniu do danych, które mają być przekazywane w oparciu o CPA.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 251/2009.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Europejskiego Systemu Statystycznego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 251/2009 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 97 z 9.4.2008, s. 13.⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 451/2008 z dnia 23 kwietnia 2008 r. ustanawiające nową klasyfikację statystyczną produktów według działalności (CPA) i uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3696/93 (Dz.U. L 145 z 4.6.2008, s. 65).⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 251/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie wykonania i zmiany rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 295/2008 w odniesieniu do serii danych, które mają być tworzone na potrzeby statystyk strukturalnych przedsiębiorstw, oraz w zakresie dostosowań koniecznych po wprowadzeniu zmian w statystycznej klasyfikacji produktów według działalności (CPA) (Dz.U. L 86 z 31.3.2009, s. 170).⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1209/2014 z dnia 29 października 2014 r. zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 451/2008 z dnia 23 kwietnia 2008 r. ustanawiające nową klasyfikację statystyczną produktów według działalności (CPA) i uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3696/93 (Dz.U. L 336 z 22.11.2014, s. 1).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 listopada 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 251/2009 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w pkt 1 „USŁUGI” w tabeli „Seria 1E”, w wierszu „Poziom podziału działalności”, pozycje „Specjalne dane zagregowane”, „HIT”, „MHT”, „MLT” i „LOT” otrzymują brzmienie:
 - „HIT Produkcja zaawansowanych technologii (NACE wersja 2 21 + 26 + 30.3)
 - MHT Produkcja średniozaawansowanych technologii (NACE wersja 2 20 + 25.4 + 27 + 28 + 29 + 30-30.1-30.3 + 32.5)
 - MLT Produkcja średnio-niskich technologii (NACE wersja 2 18.2 + 19 + 22 + 23 + 24 + 25-25.4 + 30.1 + 33)
 - LOT Produkcja niskich technologii (NACE wersja 2 10 + 11 + 12 + 13 + 14 + 15 + 16 + 17 + 18-18.2 + 31 + 32-32.5)”;
- 2) w pkt 2 „PRZEMYSŁ” w tabelach serii 2H, 2I, 2J i 2K, w wierszu „Zakres działalności”, tekst „NACE wersja 2 sekcje B-E (z wyjątkiem NACE wersja 2 działy 37, 38 oraz 39)” otrzymuje brzmienie: „NACE wersja 2 sekcje B-D i dział 36”;
- 3) w pkt 3 „HANDEL DYSTRYBUCYJNY” w tabelach serii 3E, 3F, 3G, 3H, 3I, 3J oraz 3K, w wierszu „Poziom podziału działalności” skreśla się tekst „NACE wersja 2, poziom 1-cyfrowy (sekcja)”;
- 4) w pkt 4 „BUDOWNICTWO” w tabeli serii 4G, w wierszu „Poziom podziału działalności”, tekst
„NACE wersja 2, poziom 3-cyfrowy (grupy)
NACE wersja 2, poziom 2-cyfrowy (dział)
NACE wersja 2, poziom 1-cyfrowy (sekcja)”
otrzymuje brzmienie:
„NACE wersja 2, poziom 2-cyfrowy (dział), z wyjątkiem cech 18 31 0 i 18 32 0 dla działu 43
NACE Rev. 2, poziom 1-cyfrowy (sekcja), z wyjątkiem cech 18 31 0 i 18 32 0”;
- 5) w pkt 8 „USŁUGI DLA PRZEDSIĘBIORSTW” wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w tabeli „Seria 8 A”, w wierszu „Poziom podziału według rodzaju produktu”, określenie produktu 63 12 „Działalność portali internetowych” otrzymuje brzmienie: „Usługi portali internetowych”;
 - b) w tabeli „Seria 8 A”, w wierszu „Poziom podziału według rodzaju produktu”, określenie produktu 73 11 13 „Projektowanie reklam i rozwijanie idei reklamowych” otrzymuje brzmienie: „Usługi związane z rozwijaniem idei reklamowych”;
 - c) w tabeli „Seria 8C”, w kolumnie „Poziom podziału według rodzaju produktu”, skreśla się produkt 70 22 4 „Znaki towarowe i franszyza”;
 - d) w tabeli „Seria 8E”, w wierszu „Poziom podziału według rodzaju produktu”, określenie produktu 71 11 24 „Usługi doradcze w zakresie architektury” otrzymuje brzmienie: „Usługi doradcze w zakresie architektury w projektach budowlanych”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2015/2113**z dnia 23 listopada 2015 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1126/2008 przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (MSR) 16 i 41****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1126/2008 ⁽²⁾ przyjęto określone międzynarodowe standardy rachunkowości oraz ich interpretacje istniejące w dniu 15 października 2008 r.
- (2) W dniu 30 czerwca 2014 r. Rada Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (RMSR) opublikowała zmiany do MSR 16 *Rzeczowe aktywa trwałe* oraz MSR 41 *Rolnictwo* w dokumencie zatytułowanym *Rolnictwo. Rośliny produkcyjne*. RMSR zdecydowała, że rośliny, które są wykorzystywane w ciągu kilku okresów wyłącznie do pozyskiwania produktów, tzn. rośliny produkcyjne, należy ujmować w ten sam sposób co rzeczowe aktywa trwałe zgodnie z MSR 16 *Rzeczowe aktywa trwałe*, ponieważ ich wykorzystywanie jest podobne do procesu produkcji.
- (3) Zmiany MSR 16 i 41 powodują konieczność wprowadzenia zmian do MSR 1, 17, 23, 36 i 40 w celu zapewnienia spójności pomiędzy międzynarodowymi standardami rachunkowości.
- (4) Konsultacje z Europejską Grupą Doradcą ds. Sprawozdawczości Finansowej potwierdziły, że zmiany MSR 16 i 41 spełniają kryteria przyjęcia określone w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1606/2002.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1126/2008.
- (6) Środki przyjęte w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Regulacyjnego ds. Rachunkowości,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1126/2008 wprowadza się następujące zmiany:

- a) Międzynarodowy Standard Rachunkowości (MSR) 16 *Rzeczowe aktywa trwałe* zmienia się zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia;
- b) MSR 41 *Rolnictwo* zmienia się zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia;
- c) MSR 1 *Prezentacja sprawozdań finansowych*, MSR 17 *Leasing*, MSR 23 *Koszty finansowania zewnętrznego*, MSR 36 *Utrata wartości aktywów* i MSR 40 *Nieruchomości inwestycyjne* zmienia się zgodnie ze zmianami MSR 16 i MSR 41 określonymi w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 243 z 11.9.2002, s. 1.⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1126/2008 z dnia 3 listopada 2008 r. przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 320 z 29.11.2008, s. 1).

Artykuł 2

Wszystkie przedsiębiorstwa stosują zmiany, o których mowa w art. 1, najpóźniej wraz z rozpoczęciem swojego pierwszego roku obrotowego rozpoczynającego się dnia 1 stycznia 2016 r. lub później.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 listopada 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Rolnictwo. Rośliny produkcyjne

(Zmiany MSR 16 i MSR 41)

Zmiany MSR 16 Rzeczowe aktywa trwałe

Zmieniono paragrafy 3, 6 i 37 oraz dodano paragrafy 22 A i 81K–81M.

ZAKRES

...

3. Niniejszy standard nie ma zastosowania do:

- a) rzeczowych aktywów trwałych zaklasyfikowanych jako aktywa przeznaczone do sprzedaży zgodnie z MSSF 5 *Aktywa trwałe przeznaczone do sprzedaży oraz działalność zaniechana*;
- b) aktywów biologicznych związanych z działalnością rolniczą innych niż rośliny produkcyjne (zob. MSR 41 *Rolnictwo*). Niniejszy standard ma zastosowanie do roślin produkcyjnych, ale nie ma zastosowania do produktów pozyskiwanych z roślin produkcyjnych.
- c) ujmowania i wyceny aktywów z tytułu poszukiwania i oceny zasobów mineralnych (zob. MSSF 6 *Poszukiwanie i ocena zasobów mineralnych*);
- d) ...

DEFINICJE

6. W niniejszym standardzie posłużono się terminami o następującym znaczeniu:

Roślina produkcyjna to roślina uprawna, która:

- a) jest wykorzystywana do produkcji lub dostarczenia produktów rolniczych;
- b) powinna – zgodnie z oczekiwaniami – wydawać owoce w czasie dłuższym niż jeden okres; oraz
- c) najprawdopodobniej nie zostanie sprzedana jako produkt rolniczy, z wyjątkiem jednostkowych przypadków sprzedaży jako odpady.

(W paragrafach 5 A–5B MSR 41 doprecyzowano definicję rośliny produkcyjnej.)

Wartość bilansowa jest wartością, w jakiej dany składnik aktywów jest ujmowany w sprawozdaniu z sytuacji finansowej, po pomniejszeniu o umorzenie oraz odpisy aktualizujące z tytułu utraty wartości.

...

Składniki ceny nabycia lub kosztu wytworzenia

...

22 A Rośliny produkcyjne są ujmowane w ten sam sposób co składniki rzeczowych aktywów trwałych wytworzonych przez jednostkę we własnym zakresie, zanim znajdą się w miejscu i stanie umożliwiającym użytkowanie ich w sposób zamierzony przez kierownictwo. W związku z tym odniesienia do „wytworzenia” w niniejszym standardzie należy rozumieć jako obejmujące działania niezbędne do uprawy roślin produkcyjnych, zanim znajdą się one w miejscu i stanie umożliwiającym użytkowanie ich w sposób zamierzony przez kierownictwo.

...

Model oparty na wartości przeszacowanej

...

37. Grupę rzeczowych aktywów trwałych tworzą aktywa o podobnym rodzaju i zastosowaniu w działalności jednostki gospodarczej. Przykłady odrębnych grup stanowią:

- a) ...
- g) meble i instalacje;
- h) wyposażenie biurowe; oraz
- i) rośliny produkcyjne.

...

DATA WEJŚCIA W ŻYCIE I PRZEPISY PRZEJŚCIOWE

...

81K Na podstawie dokumentu *Rolnictwo. Rośliny produkcyjne* (Zmiany MSR 16 i MSR 41), opublikowanego w czerwcu 2014 r., zmieniono paragrafy 3, 6 i 37 oraz dodano paragrafy 22 A i 81L–81M. Jednostka stosuje te zmiany w odniesieniu do rocznych okresów sprawozdawczych rozpoczynających się w dniu 1 stycznia 2016 r. i później. Wcześniejsze zastosowanie jest dozwolone. Jeżeli jednostka zastosuje te zmiany w odniesieniu do wcześniejszego okresu, fakt ten ujawnia. Jednostka stosuje te zmiany retrospektywnie zgodnie z MSR 8, z wyjątkiem przypadku określonego w paragrafie 81M.

81L W okresie sprawozdawczym, w którym jednostka po raz pierwszy stosuje dokument *Rolnictwo. Rośliny produkcyjne* (Zmiany MSR 16 i MSR 41), nie ma obowiązku ujawnienia informacji ilościowych wymaganych na podstawie paragrafu 28 pkt f) MSR 8 dla bieżącego okresu. Jednostka ma jednak obowiązek przedstawić informacje ilościowe wymagane na podstawie paragrafu 28 pkt f) MSR 8 dla każdego wcześniej prezentowanego okresu.

81M Jednostka może zdecydować się na to, aby na początku najwcześniejszego okresu, w którym stosuje po raz pierwszy dokument *Rolnictwo. Rośliny produkcyjne* (Zmiany MSR 16 i MSR 41), wyceniać składniki roślin produkcyjnych w wartości godziwej i stosować tę wartość godziwą jako zakładany koszt ustalony na ten dzień. Wszelkie różnice między poprzednią wartością bilansową a wartością godziwą ujmuje się w saldzie początkowym zysków zatrzymanych na początku najwcześniejszego okresu objętego sprawozdaniem.

Zmiany MSR 41 Rolnictwo

Zmieniono paragrafy 1–5, 8, 24 i 44 oraz dodano paragrafy 5 A–5C i 62–63.

ZAKRES

1. Niniejszy standard stosuje się przy księgowaniu poniższych elementów, o ile są one związane z działalnością rolniczą:

- a) aktywów biologicznych, z wyjątkiem roślin produkcyjnych;**
- b) produktów rolniczych wycenianych w chwili zbiorów/pozyskania; oraz**
- c) dotacji rządowych omówionych w paragrafach 34–35.**

2. Niniejszy standard nie ma zastosowania do:

- a) gruntów związanych z działalnością rolniczą (zob. MSR 16 *Rzeczowe aktywa trwałe* oraz MSR 40 *Nieruchomości inwestycyjne*);
- b) roślin produkcyjnych związanych z działalnością rolniczą (zob. MSR 16). Niniejszy standard stosuje się jednak do produktów pozyskiwanych z tych roślin produkcyjnych;

- c) dotacji rządowych związanych z roślinami produkcyjnymi (zob. MSR 20 *Dotacje rządowe oraz ujawnianie informacji na temat pomocy rządowej*);
- d) wartości niematerialnych związanych z działalnością rolniczą (zob. MSR 38 *Wartości niematerialne*).
3. Niniejszy standard stosuje się do produktów rolniczych, którymi są produkty pozyskane z aktywów biologicznych należących do jednostki gospodarczej w momencie ich zbiorów/pozyskania. Po zbiorach/pozyskaniu należy stosować MSR 2 *Zapasy* lub inne odnośne standardy. W związku z tym przedmiotem niniejszego standardu nie jest przetwarzanie produktów rolniczych po zbiorach/pozyskaniu (na przykład przetwarzanie winogron na wino przez prowadzącego własną uprawę winorośli). O ile tego rodzaju przetwarzanie może być logicznym i naturalnym przedłużeniem działalności rolniczej, a zdarzenia następujące w wyniku przetwarzania może charakteryzować pewne podobieństwo do przemian o charakterze biologicznym, tego rodzaju przetwarzanie w rozumieniu niniejszego standardu nie stanowi działalności rolniczej.
4. Poniższa tabela zawiera przykłady aktywów biologicznych, produktów rolniczych oraz produktów będących wynikiem przetwarzania dokonującego się po zbiorach/pozyskaniu:

Aktywa biologiczne	Produkt rolny	Produkt jako wynik procesu przetwarzania aktywów po zbiorach/pozyskaniu
Owce	Wełna	Przędza, tkanina
Drzewa leśne	Drzewa ścięte	Kłody drzewne, tarcica
Bydło mleczne	Mleko	Sery
Trzoda chlewna	Tusza	Wędliny
Rośliny bawełny	Zebrana bawełna	Nici, tkaniny ubraniowe
Trzcina cukrowa	Zebrana trzcina cukrowa	Cukier
Rośliny tytoniu	Zebrane liście	Suszony tytoń
Krzewy herbaciane	Zebrane liście	Herbata
Winorośl	Zebrane winogrona	Wino
Drzewa owocowe	Zebrane owoce	Przetworzone owoce
Palmy olejowe	Zebrane owoce	Olej palmowy
Kauczukowce	Zebrany lateks	Produkty z gumy

Niektóre rośliny, na przykład krzewy herbaciane, winorośl, palmy olejowe i kauczukowce zwykle spełniają warunki definicji rośliny produkcyjnej i są objęte zakresem MSR 16. Jednakże produkty rosnące na roślinach produkcyjnych, na przykład liście herbaty, winogrona, owoce palm olejowych czy lateks, są objęte zakresem MSR 41.

DEFINICJE

Definicje dotyczące rolnictwa

5. W standardzie posłużono się terminami o następującym znaczeniu:

...

Produkty rolnicze to produkty zebrane/pozyskane z aktywów biologicznych należących do jednostki.

Roślina produkcyjna to roślina uprawna, która:

- a) jest wykorzystywana do produkcji lub dostarczenia produktów rolniczych;
- b) powinna – zgodnie z oczekiwaniami – wydawać owoce w czasie dłuższym niż jeden okres; oraz
- c) najprawdopodobniej nie zostanie sprzedana jako produkt rolniczy, z wyjątkiem jednostkowych przypadków sprzedaży jako odpady.

Składnik aktywów biologicznych to zwierzę znajdujące się w hodowli lub w chowie i roślina uprawna.

...

5 A Roślinami produkcyjnymi nie są:

- a) rośliny, które uprawia się w celu pozyskania jako produkty rolnicze (na przykład drzewa przeznaczone na budulec);
- b) rośliny, które uprawia się w celu pozyskania produktów rolniczych i co do których zachodzi większe niż znikome prawdopodobieństwo, że jednostka będzie również uprawiać i sprzedawać je jako produkty rolnicze, z wyjątkiem jednostkowych przypadków sprzedaży jako odpady (na przykład drzewa, które są uprawiane w celu pozyskania z nich zarówno owoców, jak i drewna); oraz
- c) rośliny jednoroczne (na przykład kukurydza i pszenica).

5B W przypadku gdy rośliny produkcyjne nie są już wykorzystywane do pozyskiwania produktów, mogą zostać wycięte i sprzedane jako odpady, na przykład drewno opałowe. Takie jednostkowe przypadki sprzedaży jako odpady nie stanowią przeszkody do spełnienia warunków definicji rośliny produkcyjnej.

5C Produkty, które są pozyskiwane z rośliny produkcyjnej, stanowią składniki aktywów biologicznych.

...

Definicje ogólne

8. W standardzie posłużono się terminami o następującym znaczeniu:

...

Dotacje rządowe odpowiadają definicji dotacji zamieszczonej w MSR 20.

UJMOWANIE I WYCENA

...

24. Cena nabycia lub koszt wytworzenia mogą być w niektórych sytuacjach zbliżone do wartości godziwej. W szczególności ma to miejsce, gdy:

- a) od momentu poniesienia początkowego kosztu zaszła tylko niewielka przemiana biologiczna (na przykład w związku z sadzonkami zasadzonymi tuż przed końcem okresu sprawozdawczego lub nowo nabytym inwentarzem żywym); lub
- b) nie oczekuje się, aby wpływ przemiany biologicznej na cenę był istotny (na przykład początkowy przyrost sadzonki w 30-letnim cyklu wzrostu sosny).

...

Informacje ogólne

...

44. Konsumpcyjne aktywa biologiczne to takie aktywa, które pozyskuje się jako produkty rolnicze bądź sprzedaje się je jako aktywa biologiczne. Do przykładów konsumpcyjnych aktywów biologicznych należy inwentarz przeznaczony na produkcję mięsa, inwentarz przeznaczony na sprzedaż, ryby w gospodarstwach rybnych, uprawy kukurydzy i pszenicy, produkty pozyskiwane z roślin produkcyjnych oraz drzewo wykorzystywane jako budulec. Produkcyjne aktywa biologiczne to aktywa inne niż konsumpcyjne; na przykład inwentarz żywy utrzymywany w celu uzyskiwania mleka i drzewa owocowe, z których uzyskiwane są owoce. Produkcyjne aktywa biologiczne nie stanowią produktów rolniczych, lecz raczej są utrzymywane w celu pozyskiwania tych produktów.

...

DATA WEJŚCIA W ŻYCIE I PRZEPISY PRZEJŚCIOWE

...

62. Na podstawie dokumentu *Rolnictwo. Rośliny produkcyjne* (Zmiany MSR 16 i MSR 41), opublikowanego w czerwcu 2014 r., zmieniono paragrafy 1–5, 8, 24 i 44 oraz dodano paragrafy 5 A–5C i 63. Jednostka stosuje te zmiany w odniesieniu do rocznych okresów sprawozdawczych rozpoczynających się w dniu 1 stycznia 2016 r. i później. Wcześniejsze zastosowanie jest dozwolone. Jeżeli jednostka zastosuje te zmiany w odniesieniu do wcześniejszego okresu, fakt ten ujawnia. Jednostka stosuje te zmiany retrospektywnie, zgodnie z MSR 8.
63. W okresie sprawozdawczym, w którym jednostka po raz pierwszy stosuje dokument *Rolnictwo. Rośliny produkcyjne* (Zmiany MSR 16 i MSR 41), nie ma obowiązku ujawnienia informacji ilościowych wymaganych na podstawie paragrafu 28 pkt f) MSR 8 dla bieżącego okresu. Jednostka ma jednak obowiązek przedstawić informacje ilościowe wymagane na podstawie paragrafu 28 pkt f) MSR 8 dla każdego wcześniej prezentowanego okresu.

ODNOŚNE ZMIANY INNYCH STANDARDÓW

MSR 1 Prezentacja sprawozdań finansowych

Zmieniono paragraf 54.

Informacje, które przedstawia się w sprawozdaniu z sytuacji finansowej

54. W sprawozdaniu z sytuacji finansowej wykazuje się co najmniej następujące pozycje:

- a) ...
- f) **aktywa biologiczne objęte zakresem MSR 41 Rolnictwo,**
- g) ...

MSR 17 Leasing

Zmieniono paragraf 2.

ZAKRES

2. ...

Niniejszy standard nie powinien być jednak stosowany jako podstawa do wyceny:

- a) ...
- c) **aktywów biologicznych objętych zakresem MSR 41 Rolnictwo będących w posiadaniu leasingobiorcy na podstawie leasingu finansowego; lub**
- d) **aktywów biologicznych objętych zakresem MSR 41 dostarczanych przez leasingodawcę na podstawie umowy leasingu operacyjnego.**

MSR 23 Koszty finansowania zewnętrznego

Zmieniono paragrafy 4 i 7.

ZAKRES

...

4. Jednostka nie ma obowiązku stosowania niniejszego standardu do kosztów finansowania zewnętrznego, które można bezpośrednio przyporządkować nabyciu, budowie lub wytworzeniu:
- a) składnika aktywów wycenianego według wartości godziwej, na przykład aktywów biologicznych objętych zakresem MSR 41 Rolnictwo; lub
 - b) ...

DEFINICJE

...

7. W zależności od okoliczności, każda z następujących pozycji może być dostosowywanym składnikiem aktywów:

- a) ...
- e) nieruchomości inwestycyjne,
- f) rośliny produkcyjne.

MSR 36 Utrata wartości aktywów

Zmieniono paragraf 2.

ZAKRES

2. Niniejszy standard powinien być stosowany do ujmowania utraty wartości wszystkich aktywów, z wyjątkiem:

- a) ...
- g) aktywów biologicznych związanych z działalnością rolniczą objętych zakresem MSR 41 *Rolnictwo*, które są wyceniane w wartości godziwej pomniejszonej o koszty zbycia;
- h) ...

MSR 40 Nieruchomości inwestycyjne

Zmieniono paragrafy 4 i 7.

ZAKRES

...

4. Niniejszy standard nie ma zastosowania do:

- a) aktywów biologicznych związanych z działalnością rolniczą (zob. MSR 41 *Rolnictwo* i MSR 16 *Rzeczowe aktywa trwałe*); oraz
- b) ...

KLASYFIKOWANIE NIERUCHOMOŚCI JAKO NIERUCHOMOŚĆ INWESTYCYJNĄ LUB JAKO NIERUCHOMOŚĆ ZAJMOWANĄ PRZEZ WŁAŚCICIELA

...

7. Nieruchomość inwestycyjna jest utrzymywana w posiadaniu ze względu na przychody z czynszów, przyrost jej wartości lub obie te korzyści. W związku z tym przepływy środków pieniężnych uzyskiwane dzięki nieruchomości inwestycyjnej są w dużej mierze niezależne od pozostałych aktywów będących w posiadaniu jednostki. To właśnie odróżnia nieruchomość inwestycyjną od nieruchomości zajmowanej przez właściciela. Produkcja, dostawy dóbr czy świadczenie usług (jak również wykorzystanie nieruchomości dla celów administracyjnych) wytwarzają przepływy środków pieniężnych, których nie można w całości przypisać jednej nieruchomości, lecz przypisuje się je także innym aktywom użytym w procesie produkcyjnym, dostawach dóbr czy świadczeniu usług. Do nieruchomości zajmowanych przez właściciela stosuje się MSR 16.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/2114**z dnia 23 listopada 2015 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 listopada 2015 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)			
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie	
0702 00 00	AL	48,7	
	MA	71,4	
	ZZ	60,1	
0707 00 05	AL	69,7	
	MA	93,8	
	TR	143,9	
	ZZ	102,5	
0709 93 10	AL	76,3	
	MA	51,3	
	TR	159,0	
	ZZ	95,5	
0805 20 10	MA	99,8	
	ZZ	99,8	
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	TR	64,6	
	ZZ	64,6	
0805 50 10	TR	95,7	
	ZZ	95,7	
0808 10 80	AU	166,8	
	CA	159,7	
	CL	83,6	
	MK	32,3	
	NZ	173,1	
	US	107,0	
	ZA	166,0	
	ZZ	126,9	
	0808 30 90	BA	85,6
		CN	64,0
TR		124,1	
ZZ		91,2	

(¹) Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DYREKTYWY

DYREKTYWA KOMISJI (UE) 2015/2115

z dnia 23 listopada 2015 r.

zmieniająca, w celu przyjęcia określonych stężeń granicznych substancji chemicznych stosowanych w zabawkach, dodatek C do załącznika II do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/48/WE w sprawie bezpieczeństwa zabawek, w odniesieniu do formamidu

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/48/WE z dnia 18 czerwca 2009 r. w sprawie bezpieczeństwa zabawek ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 46 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Aby zapewnić wysoki poziom ochrony dzieci przed ryzykiem spowodowanym substancjami chemicznymi w zabawkach, w dyrektywie 2009/48/WE ustanawia się pewne wymagania dotyczące substancji chemicznych, takich jak substancje sklasyfikowane na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 ⁽²⁾ jako rakotwórcze, mutagenne lub działające szkodliwie na rozrodczość (CMR), substancje zapachowe mogące powodować alergie oraz niektóre pierwiastki. Ponadto w dyrektywie 2009/48/WE uprawniana jest Komisja do przyjęcia określonych stężeń granicznych substancji chemicznych stosowanych w zabawkach przeznaczonych dla dzieci w wieku poniżej 36 miesięcy oraz w innych zabawkach przeznaczonych do wkładania do ust, aby zapewnić odpowiedni poziom ochrony w przypadku zabawek, z którymi wiąże się wysoki poziom narażenia. Takie stężenia graniczne przyjmuje się w drodze dodania ich do dodatku C do załącznika II do dyrektywy 2009/48/WE.
- (2) Obowiązujące stężenia graniczne niektórych substancji chemicznych są zbyt wysokie w świetle dostępnych danych naukowych, a dla innych substancji jeszcze nie określono takich stężeń. Należy zatem przyjąć określone stężenia graniczne dla takich substancji, biorąc pod uwagę wymagania dotyczące pakowania żywności, a także różnice między zabawkami i materiałami przeznaczonymi do kontaktu z żywnością.
- (3) Komisja Europejska powołała Grupę Ekspertów ds. Bezpieczeństwa Zabawek, która ma za zadanie doradzać Komisji w toku prac nad wnioskami ustawodawczymi oraz inicjatywami politycznymi w dziedzinie bezpieczeństwa zabawek. Podgrupa „Substancje Chemiczne” ma w ramach tej grupy zajmować się takim doradztwem w zakresie substancji chemicznych, które mogą być stosowane w zabawkach.
- (4) Formamid (nr CAS 75-12-7) jest używany m.in. w produkcji tworzyw sztucznych i polimerów, w szczególności jako rozpuszczalnik, plastyfikator lub jako substancja związana ze środkiem porotwórczym stosowanym do wytwarzania piany ⁽³⁾. W 2010 r. w kilku państwach członkowskich wykryto formamid w różnych zabawkach piankowych, takich jak maty z puzzli. Pojawiły się wówczas obawy o zagrożenie dla zdrowia dzieci w wyniku wdychania formamidu. Niektóre państwa wprowadziły stosowne przepisy lub rozważyły przedsięwzięcie takiego kroku.
- (5) Podstawą prac podgrupy „Substancje Chemiczne” w sprawie formamidu była opinia francuskiej Agencji ds. Bezpieczeństwa Sanitarnego Żywności, Środowiska i Pracy (ANSES). W opinii tej zalecono ograniczenie emisji do powietrza formamidu z mat składających się z puzzli, tak by nie przekraczała ona 20 µg/m³. Pomiar powinien odbywać się 28 dni po rozpakowaniu i zamknięciu nowych mat w komorze odgazowania przed ich sprzedażą, przy użyciu metody badawczej ⁽⁴⁾ zgodnej z normami ISO 16000-6 i 16000-9 oraz w odpowiednich warunkach pobierania próbek i partii produktów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 170 z 30.6.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1).

⁽³⁾ Francuska Agencja ds. Bezpieczeństwa Sanitarnego Żywności, Środowiska i Pracy (ANSES), Opinion on the uses of formamide in consumer goods and health risks related to formamide in children's foam puzzle mats (Opinia w sprawie stosowania formamidu w towarach konsumpcyjnych oraz w sprawie ryzyka dla zdrowia związanego z formamidem w piankowych matach z puzzli dla dzieci). Opinia ANSES, wniosek nr 2010-SA-0302, 4 lipca 2011 r., s. 4.

⁽⁴⁾ Protokół badania emisji przy wilgotności względnej wynoszącej 50 %, temperaturze wynoszącej 23 °C, wskaźniku wymiany powietrza wynoszącym 0,5 obj. godz.⁻¹, w pomieszczeniu o typowej wielkości równej 30 m³, przy czym mata wydzielająca emisje musi mieć powierzchnię 1,2 m².

- (6) Podgrupa „Substancje Chemiczne” rozważyła ponadto przykład żłobka (pomieszczenia o objętości 30 m³), w którym znajduje się duża mata z puzzli (1,2 m², 720 g) oraz kilka innych zabawek piankowych (co daje łącznie 1 kg piankowych materiałów zabawek, mających kontakt z powietrzem). Powietrze w tym żłobku (przy wskaźniku wymiany powietrza 0,5 godz.⁻¹) zawierałoby 20 µg/m³ formamidu po 28 dniach, gdyby zawartość formamidu w piankowych materiałach zabawek wynosiła około 200 mg/kg i zostałby on w całości wyemitowany.
- (7) Na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 formamid został sklasyfikowany jako substancja działająca szkodliwie na rozrodczość kategorii 1B. Zgodnie z pkt 4 części III załącznika II do dyrektywy 2009/48/WE substancje działające szkodliwie na rozrodczość kategorii 1B, takie jak formamid, mogą być obecne w zabawkach w stężeniach równych lub niższych niż odpowiednie stężenia określone do celów klasyfikacji mieszanin zawierających te substancje, a mianowicie – do dnia 1 czerwca 2015 r.: 0,5 %, co stanowi 5 000 mg/kg (zawartość graniczna), a po tej dacie 0,3 %, co stanowi 3 000 mg/kg (zawartość graniczna). W dyrektywie 2009/48/WE nie określa się obecnie limitu emisji formamidu.
- (8) W świetle powyższego podgrupa „Substancje Chemiczne” zaleciła na posiedzeniu w dniu 28 listopada 2013 r., by emisje formamidu z piankowych materiałów zabawek zostały ograniczone w dodatku C do załącznika II do dyrektywy 2009/48/WE do 20 µg/m³ po maksymalnie 28 dniach od rozpoczęcia badania emisji. Podgrupa ta zaleciła ponadto na posiedzeniu w dniu 18 lutego 2015 r., że badanie emisji nie jest konieczne, gdy zawartość formamidu wynosi 200 mg/kg lub mniej (wartość graniczna otrzymana dla najgorszego scenariusza narażenia).
- (9) Nie są znane zastosowania formamidu w materiałach przeznaczonych do kontaktu z żywnością, które należałoby rozpatrzyć.
- (10) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 47 dyrektywy 2009/48/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dodatku C do załącznika II do dyrektywy 2009/48/WE dodaje się pozycję w brzmieniu:

Substancja	Nr CAS	Stężenie graniczne
„Formamid	75-12-7	20 µg/m ³ (limit emisji) po maksymalnie 28 dniach od rozpoczęcia badania emisji z piankowych materiałów zabawek zawierających ponad 200 mg/kg (wartość graniczna na podstawie zawartości)”

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 24 maja 2017 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 24 maja 2017 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 listopada 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

DYREKTYWA KOMISJI (UE) 2015/2116**z dnia 23 listopada 2015 r.****zmieniająca, w celu przyjęcia określonych stężeń granicznych substancji chemicznych stosowanych w zabawkach, dodatek C do załącznika II do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/48/WE w sprawie bezpieczeństwa zabawek, w odniesieniu do benzoizotiazolinonu****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/48/WE z dnia 18 czerwca 2009 r. w sprawie bezpieczeństwa zabawek ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 46 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Aby zapewnić wysoki poziom ochrony dzieci przed ryzykiem spowodowanym substancjami chemicznymi w zabawkach, w dyrektywie 2009/48/WE ust. anawia się pewne wymagania dotyczące substancji chemicznych, takich jak substancje sklasyfikowane na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 ⁽²⁾ jako rakotwórcze, mutagenne lub działające szkodliwie na rozrodczość (CMR), substancje zapachowe mogące powodować alergię oraz niektóre pierwiastki. Ponadto w dyrektywie 2009/48/WE uprawniana się Komisję do przyjęcia określonych stężeń granicznych substancji chemicznych stosowanych w zabawkach przeznaczonych dla dzieci w wieku poniżej 36 miesięcy oraz w innych zabawkach przeznaczonych do wkładania do ust, aby zapewnić odpowiedni poziom ochrony w przypadku zabawek, z którymi wiąże się wysoki poziom narażenia. Takie stężenia graniczne przyjmuje się w drodze dodania ich do dodatku C do załącznika II do dyrektywy 2009/48/WE.
- (2) Obowiązujące stężenia graniczne niektórych substancji chemicznych są zbyt wysokie w świetle dostępnych danych naukowych, a dla innych substancji jeszcze nie określono takich stężeń. Należy zatem przyjąć określone stężenia graniczne dla takich substancji, biorąc pod uwagę wymagania dotyczące pakowania żywności, a także różnice między zabawkami i materiałami przeznaczonymi do kontaktu z żywnością.
- (3) Komisja Europejska powołała Grupę Ekspertów ds. Bezpieczeństwa Zabawek, która ma za zadanie doradzać Komisji w toku prac nad wnioskami ustawodawczymi oraz inicjatywami politycznymi w dziedzinie bezpieczeństwa zabawek. Podgrupa „Substancje chemiczne” ma w ramach tej grupy zajmować się takim doradztwem w zakresie substancji chemicznych, które mogą być stosowane w zabawkach.
- (4) 1,2-benzoizotiazol-3(2H)-on (1,2-benzoizotiazolin-3-on, BIT, nr CAS 2634-33-5) jest używany jako substancja konserwująca w zabawkach na bazie wody ⁽³⁾, w tym w farbach hobbystycznych i w farbach do malowania palcami ⁽⁴⁾, jak wynika z badania rynku z udziałem podmiotów gospodarczych i ich stowarzyszeń branżowych, przedstawicieli konsumentów oraz ośrodków zajmujących się alergiami. Potwierdza to również przegląd towarów oferowanych w internecie i w sklepach ⁽⁵⁾.
- (5) Podstawą prac podgrupy „Substancje chemiczne” w sprawie BIT była powiązana opinia Komitetu Naukowego ds. Bezpieczeństwa Konsumentów (SCCS), w której stwierdzono, że według dobrze udokumentowanych danych BIT jest alergenem kontaktowym ⁽⁶⁾. Mimo że w opinii tej BIT został uznany za substancję działającą uczulająco tylko w stopniu umiarkowanym, o niższej sile działania niż inne kosmetyczne substancje konserwujące, które znajdują

⁽¹⁾ Dz.U. L 170 z 30.6.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1).

⁽³⁾ Duńska Agencja Ochrony Środowiska (2014), Survey and health assessment of preservatives in toys (Przegląd i ocena pod kątem skutków dla zdrowia substancji konserwujących w zabawkach). Survey of chemical substances in consumer products nr 124, 2014; tabela 24 na s. 56.

⁽⁴⁾ Duńska Agencja Ochrony Środowiska (2014), Survey and health assessment of preservatives in toys (Przegląd i ocena pod kątem skutków dla zdrowia substancji konserwujących w zabawkach). Survey of chemical substances in consumer products nr 124, 2014, s. 38 i 39.

⁽⁵⁾ Duńska Agencja Ochrony Środowiska (2014), Survey and health assessment of preservatives in toys (Przegląd i ocena pod kątem skutków dla zdrowia substancji konserwujących w zabawkach). Survey of chemical substances in consumer products nr 124, 2014, s. 19 i nast.

⁽⁶⁾ Komitet Naukowy ds. Bezpieczeństwa Konsumentów (SCCS), Opinion on benzisothiazolinone (BIT) (Opinia w sprawie benzoizotiazolinonu (BIT)). Opinia przyjęta w dniach 26–27 czerwca 2012 r., s. 16 i 26.

się w obrocie ⁽¹⁾, stwierdzono w niej, że izotiazolinony są istotnymi alergenami kontaktowymi dla konsumentów w Europie ⁽²⁾. Stosowanie BIT w kosmetykach jest niedozwolone ⁽³⁾.

- (6) Na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 BIT jest sklasyfikowany jako substancja działająca uczulająco na skórę. Obecnie w dyrektywie 2009/48/WE nie określono stężenia granicznego BIT ani ogólnego stężenia granicznego substancji działających uczulająco.
- (7) W świetle powyższego podgrupa „Substancje chemiczne” uznała, że BIT nie powinien być stosowany w zabawkach. Zgodnie z europejską normą EN 71-9:2005+A1:2007 substancje, których nie należy używać, powinny mieścić się w granicy oznaczalności odpowiedniej metody badawczej ⁽⁴⁾. W związku z tym na posiedzeniu w dniu 26 marca 2014 r. podgrupa „Substancje chemiczne” zaleciła, by obecność BIT w zabawkach nie przekraczała jego granicy oznaczalności, tj. maksymalnego stężenia w wysokości 5 mg/kg. Stosowanie BIT nie jest uregulowane w odniesieniu do materiałów przeznaczonych do kontaktu z żywnością.
- (8) W świetle powyższego należy zmienić dodatek C do załącznika II do dyrektywy 2009/48/WE, aby dodać do niego zawartość graniczną BIT w odniesieniu do zabawek.
- (9) Zawartość graniczną określoną w niniejszej dyrektywie należy poddać przeglądowi najpóźniej w terminie pięciu lat po dniu, w którym państwa członkowskie mają rozpocząć stosowanie niniejszej dyrektywy.
- (10) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 47 dyrektywy 2009/48/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dodatku C do załącznika II do dyrektywy 2009/48/WE dodaje się pozycję w brzmieniu:

Substancja	Nr CAS	Stężenie graniczne
„1,2-benzisotiazol-3(2H)-on	2634-33-5	5 mg/kg (zawartość graniczna) w wodnych materiałach zabawek, zgodnie z metodami określonymi w normach EN 71-10:2005 i EN 71-11:2005”

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 24 maja 2017 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 24 maja 2017 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

⁽¹⁾ Komitet Naukowy ds. Bezpieczeństwa Konsumentów (SCCS), Opinia on benzisothiazolinone (BIT) (Opinia w sprawie benzoisotiazolinonu (BIT)). Opinia przyjęta w dniach 26–27 czerwca 2012 r., s. 16.

⁽²⁾ Komitet Naukowy ds. Bezpieczeństwa Konsumentów (SCCS), Opinia on benzisothiazolinone (BIT) (Opinia w sprawie benzoisotiazolinonu (BIT)). Opinia przyjęta w dniach 26–27 czerwca 2012 r., s. 26.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczące produktów kosmetycznych (Dz.U. L 342 z 22.12.2009, s. 59).

⁽⁴⁾ EN 71-9:2005+A1:2007, załącznik A, sekcja A.10.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 listopada 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

DYREKTYWA KOMISJI (UE) 2015/2117**z dnia 23 listopada 2015 r.****zmieniająca, w celu przyjęcia określonych stężeń granicznych substancji chemicznych stosowanych w zabawkach, dodatek C do załącznika II do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/48/WE w sprawie bezpieczeństwa zabawek, w odniesieniu do chlorometyloizotiazolinonu i metyloizotiazolinonu, obydwu osobno oraz w stosunku 3:1****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/48/WE z dnia 18 czerwca 2009 r. w sprawie bezpieczeństwa zabawek ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 46 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Aby zapewnić wysoki poziom ochrony dzieci przed ryzykiem spowodowanym substancjami chemicznymi w zabawkach, w dyrektywie 2009/48/WE ustanawia się pewne wymagania dotyczące substancji chemicznych, takich jak substancje sklasyfikowane na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 ⁽²⁾ jako rakotwórcze, mutagenne lub działające szkodliwie na rozrodczość (CMR), substancje zapachowe mogące powodować alergie oraz niektóre pierwiastki. Ponadto w dyrektywie 2009/48/WE uprawniana się Komisję do przyjęcia określonych stężeń granicznych substancji chemicznych stosowanych w zabawkach przeznaczonych dla dzieci w wieku poniżej 36 miesięcy oraz w innych zabawkach przeznaczonych do wkładania do ust, aby zapewnić odpowiedni poziom ochrony w przypadku zabawek, z którymi wiąże się wysoki poziom narażenia. Takie stężenia graniczne przyjmuje się w drodze dodania ich do dodatku C do załącznika II do dyrektywy 2009/48/WE.
- (2) Obowiązujące stężenia graniczne niektórych substancji chemicznych są zbyt wysokie w świetle dostępnych danych naukowych, a dla innych substancji jeszcze nie określono takich stężeń. Należy zatem przyjąć określone stężenia graniczne dla takich substancji, biorąc pod uwagę wymagania dotyczące pakowania żywności, a także różnice między zabawkami i materiałami przeznaczonymi do kontaktu z żywnością.
- (3) Komisja Europejska powołała Grupę Ekspertów ds. Bezpieczeństwa Zabawek, która ma za zadanie doradzać Komisji w toku prac nad wnioskami ustawodawczymi oraz inicjatywami politycznymi w dziedzinie bezpieczeństwa zabawek. Podgrupa „Substancje chemiczne” ma w ramach tej grupy zajmować się takim doradztwem w zakresie substancji chemicznych, które mogą być stosowane w zabawkach.
- (4) 5-chloro-2-metyloizotiazolin-3(2H)-on (CMI) i 2-metyloizotiazolin-3(2H)-on (MI) w stosunku 3:1 (nr CAS 55965-84-9) ⁽³⁾ oraz CMI (nr CAS 26172-55-4) i MI (nr CAS 2682-20-4) jako osobne substancje są używane jako substancje konserwujące w zabawkach na bazie wody ⁽⁴⁾, w tym w farbach hobbystycznych, w farbach do malowania palcami, farbach do okien/szyb, klejach i płynach do baniek mydlnych ⁽⁵⁾.
- (5) Podstawą prac podgrupy „Substancje chemiczne” w sprawie CMI i MI w stosunku 3:1 oraz CMI i MI jako osobnych substancji była powiązana opinia Komitetu Naukowego ds. Zagrożeń dla Zdrowia i Środowiska (SCHER), w której stwierdzono, że nie zaleca się stosowania w zabawkach ani CMI i MI w stosunku 3:1, ani osobno CMI i MI, ze względu na to, że zaobserwowano kontaktowe reakcje alergiczne na te substancje obecne w

⁽¹⁾ Dz.U. L 170 z 30.6.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1).

⁽³⁾ Według Komitetu Naukowego ds. Bezpieczeństwa Konsumentów (SCCS) (Opinion on the mixture of 5-chloro-2-methylisothiazolin-3(2H)-one and 2-methylisothiazolin-3(2H)-one (Opinia w sprawie mieszaniny 5-chloro-2-metyloizotiazolin-3(2H)-onu i 2-metyloizotiazolin-3(2H)-onu) nazwy handlowe to Kathon, Acticide, Microcare itd. Opinia przyjęta w dniu 8 grudnia 2009 r., s. 6.

⁽⁴⁾ Duńska Agencja Ochrony Środowiska (2014), Survey and health assessment of preservatives in toys (Przegląd i ocena pod kątem skutków dla zdrowia substancji konserwujących w zabawkach). Survey of chemical substances in consumer products nr 124, 2014, tabela 24 na s. 56.

⁽⁵⁾ Duńska Agencja Ochrony Środowiska (2014), Survey and health assessment of preservatives in toys (Przegląd i ocena pod kątem skutków dla zdrowia substancji konserwujących w zabawkach). Survey of chemical substances in consumer products nr 124, 2014, s. 38 i 39.

kosmetykach⁽⁶⁾. Podgrupa „Substancje chemiczne” uwzględniła także stosowną opinię SCCS, w której na podstawie dostępnych danych stwierdzono, że CMI i MI w stosunku 3:1 jest bardzo silnym alergenem kontaktowym u ludzi⁽⁷⁾.

- (6) Na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 CMI i MI w stosunku 3:1 są sklasyfikowane jako substancja działająca uczulająco na skórę, natomiast CMI i MI osobno nie są sklasyfikowane na podstawie tego rozporządzenia. Obecnie w dyrektywie 2009/48/WE nie określono stężenia granicznego CMI/MI 3:1 ani CMI lub MI jako osobnych substancji; nie określono też ogólnego stężenia granicznego substancji działających uczulająco.
- (7) W świetle powyższego podgrupa „Substancje chemiczne” na posiedzeniu w dniu 15 lutego 2012 r. wydała zalecenie, iż nie należy stosować w zabawkach mieszaniny CMI i MI w stosunku 3:1.
- (8) Według Niemieckiego Federalnego Instytutu ds. Oceny Ryzyka (BfR, Bundesinstitut für Risikobewertung)⁽⁸⁾ wysokość stężeń granicznych CMI i MI, które są silnymi alergenami, powinna być równa stężeniom, co do których uważa się, że chronią osoby już uczulone. Jest to najbardziej rygorystyczny sposób ograniczania alergenów, gdyż u osób, które są już uczulone, nawet najniższe stężenia alergenów wywołują reakcje alergiczne. Według wyżej wspomnianej opinii SCCS takie stężenie wynosi poniżej 2 mg/kg⁽⁹⁾.
- (9) Według BfR minimalne stężenia CMI i MI, które można rutynowo wykrywać w ramach nadzoru rynku, to odpowiednio 0,75 mg/kg i 0,25 mg/kg⁽¹⁰⁾ (granice oznaczalności).
- (10) W świetle powyższego Grupa Ekspertów ds. Bezpieczeństwa Zabawek na posiedzeniu w dniu 23 maja 2014 r. zaleciła również, by zastosowanie CMI i MI jako osobnych substancji było ograniczone do granic ich oznaczalności.
- (11) W przypadku MI jako osobnej substancji stosowanej jako dodatek w niektórych materiałach do kontaktu z żywnością ustalony jest limit migracji specyficznej, natomiast podstawowe założenia, na których oparto ten limit migracji, są inne niż te, na których należy oprzeć zawartość graniczną MI w zabawkach. Stosowanie CMI i MI w stosunku 3:1 oraz osobno CMI nie jest uregulowane w odniesieniu do materiałów przeznaczonych do kontaktu z żywnością.
- (12) W świetle powyższego należy zmienić dodatek C do załącznika II do dyrektywy 2009/48/WE, aby dodać do niego, w odniesieniu do zabawek, zawartość graniczną CMI i MI w stosunku 3:1 oraz osobno CMI i MI.
- (13) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 47 dyrektywy 2009/48/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dodatku C do załącznika II do dyrektywy 2009/48/WE dodaje się pozycje w brzmieniu:

Substancja	Nr CAS	Stężenie graniczne
„masa reakcji: 5-chloro-2-metylo-4-izotiazolin-3-onu [nr WE 247-500-7] i 2-metylo-2H-izotiazol-3-onu [nr WE 220-239-6] (3:1)	55965-84-9	1 mg/kg (zawartość graniczna) w wodnych materiałach zabawek
5-chloro-2-metylo-izotiazolin-3(2H)-on	26172-55-4	0,75 mg/kg (zawartość graniczna) w wodnych materiałach zabawek
2-metyloizotiazolin-3(2H)-on	2682-20-4	0,25 mg/kg (zawartość graniczna) w wodnych materiałach zabawek”

⁽⁶⁾ Komitet Naukowy ds. Zagrożeń dla Zdrowia i Środowiska (SCHER), opinia w sprawie „CEN's response to the opinion of the CSTEE on the assessment of CEN report on the risk assessment of organic chemicals in toys” (Odpowiedź CEN na opinię CSTEE w sprawie oceny sprawozdania CEN dotyczącego oceny ryzyka organicznych związków chemicznych w zabawkach), przyjęta dnia 29 maja 2007 r., s. 8 i tabela 1 na s. 9.

⁽⁷⁾ Zob. opinię SCCS w przypisie 3, s. 35.

⁽⁸⁾ Stanowisko Niemieckiego Federalnego Instytutu ds. Oceny Ryzyka (Bundesinstitut für Risikobewertung, BfR) z dnia 24.9.2012 r., s. 4.

⁽⁹⁾ Zob. opinię SCCS w przypisie 3, s. 33.

⁽¹⁰⁾ Zob. przypis 8.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 24 listopada 2017 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 24 listopada 2017 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 listopada 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

DECYZJE

DECYZJA RADY (WPZiB) 2015/2118

z dnia 23 listopada 2015 r.

przedłużająca mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Regionie Kaukazu Południowego i ds. Kryzysu w Gruzji

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 33 i art. 31 ust. 2,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 8 lipca 2014 r. Rada przyjęła decyzję 2014/438/WPZiB ⁽¹⁾ w sprawie mianowania Herberta SALBERA Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej (SPUE) w Regionie Kaukazu Południowego i ds. Kryzysu w Gruzji. Mandat SPUE wygaśnie w dniu 31 października 2015 r.
- (2) Mandat SPUE należy przedłużyć na okres kolejnych 16 miesięcy.
- (3) SPUE będzie wykonywać mandat w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i mogłaby utrudnić osiągnięcie celów działań zewnętrznych Unii określonych w art. 21 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Specjalny Przedstawiciel Unii Europejskiej

Mandat Herberta SALBERA jako SPUE w Regionie Południowego Kaukazu i ds. Kryzysu w Gruzji zostaje niniejszym przedłużony do dnia 28 lutego 2017 r. W oparciu o ocenę dokonaną przez Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) oraz wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (WP) Rada może zdecydować, że mandat SPUE zostanie zakończony wcześniej.

Artykuł 2

Cele strategiczne

Mandat SPUE opiera się na celach strategicznych Unii w regionie Kaukazu Południowego, z uwzględnieniem celów określonych w konkluzjach z nadzwyczajnego posiedzenia Rady Europejskiej w Brukseli w dniu 1 września 2008 r. oraz w konkluzjach Rady z dnia 15 września 2008 r., jak również w konkluzjach z dnia 27 lutego 2012 r. Cele te obejmują:

- a) zgodnie z istniejącymi mechanizmami, łącznie z Organizacją Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE) i jej Grupą Mińską, zapobieganie konfliktom w regionie, wnoszenie wkładu w pokojowe rozwiązywanie konfliktów w regionie, w tym kryzysu w Gruzji i konfliktu w Górskim Karabachu, poprzez wspieranie powrotu uchodźców i osób wewnętrznie przesiedlonych oraz poprzez inne odpowiednie środki, a także sprzyjanie realizacji takiego rozwiązania zgodnie z zasadami prawa międzynarodowego;

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2014/438/WPZiB z dnia 8 lipca 2014 r. w sprawie zmiany i przedłużenia mandatu Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Regionie Kaukazu Południowego i ds. Kryzysu w Gruzji (Dz.U. L 200 z 9.7.2014, s. 11).

- b) podejmowanie konstruktywnych działań dotyczących regionu z głównymi zainteresowanymi podmiotami;
- c) propagowanie i dalsze wspieranie współpracy między Armenią, Azerbejdżanem i Gruzją oraz, w stosownych przypadkach, współpracy z krajami sąsiadującymi;
- d) zwiększanie skuteczności i widoczności Unii w regionie.

Artykuł 3

Mandat

Aby zrealizować cele strategiczne, mandat SPUE obejmuje:

- a) rozwijanie kontaktów z rządami, parlamentami, innymi kluczowymi podmiotami, instytucjami sądowymi i społeczeństwem obywatelskim w regionie;
- b) zachęcanie państw w regionie do współpracy w zakresie zagadnień regionalnych stanowiących przedmiot wspólnego zainteresowania, takich jak zagrożenia dla wspólnego bezpieczeństwa, zwalczanie terroryzmu, nielegalnego handlu i przestępczości zorganizowanej;
- c) wkład w pokojowe rozwiązywanie konfliktów zgodnie z zasadami prawa międzynarodowego oraz sprzyjanie wdrażaniu takich rozwiązań w ścisłej współpracy z Organizacją Narodów Zjednoczonych, OBWE oraz jej Grupą Mińską;
- d) w odniesieniu do kryzysu w Gruzji:
 - (i) pomoc w przygotowaniu międzynarodowych rozmów przewidzianych w pkt 6 porozumienia z dnia 12 sierpnia 2008 r. („międzynarodowe rozmowy genewskie”) oraz w jego środkach wykonawczych z dnia 8 września 2008 r., w tym dotyczących rozwiązań w zakresie bezpieczeństwa i stabilności w regionie, kwestii uchodźców i osób wewnętrznie przesiedlonych, na podstawie zasad uznanych na szczeblu międzynarodowym, oraz wszelkich innych tematów, wspólnie uzgodnionych przez strony;
 - (ii) pomoc w określeniu stanowiska Unii i reprezentowanie jej, na poziomie SPUE, podczas rozmów, o których mowa w ppkt (i); oraz
 - (iii) ułatwianie realizacji uzgodnień porozumienia z dnia 12 sierpnia 2008 r. oraz jego środków wykonawczych z dnia 8 września 2008 r.;
- e) ułatwianie opracowywania i stosowania środków budowy zaufania, z uwzględnieniem wiedzy fachowej państw członkowskich, o ile taka jest dostępna i stosowna;
- f) pomoc w przygotowywaniu, w stosownych przypadkach, wkładu Unii w możliwe rozwiązanie konfliktu;
- g) intensyfikację dialogu Unii z głównymi podmiotami w kwestiach związanych z regionem;
- h) wsparcie Unii w dalszym wypracowywaniu kompleksowej polityki wobec Kaukazu Południowego;
- i) w ramach działań określonych w niniejszym artykule – przyczynianie się do realizacji polityki Unii w dziedzinie praw człowieka oraz wytycznych Unii w sprawie praw człowieka, zwłaszcza w odniesieniu do dzieci i kobiet na obszarach dotkniętych konfliktami, w szczególności przez monitorowanie rozwoju sytuacji pod tym względem i reagowanie na tę sytuację.

Artykuł 4

Wykonywanie mandatu

1. SPUE jest odpowiedzialny za wykonywanie mandatu, działając pod zwierzchnictwem WP.
2. KPiB utrzymuje uprzywilejowane stosunki ze SPUE i jest podstawowym punktem kontaktowym SPUE z Radą. KPiB ukierunkowuje pod względem strategicznym i politycznym działania SPUE w ramach jego mandatu, bez uszczerbku dla uprawnień WP.

3. SPUE ściśle koordynuje swoje działania z działaniami Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) i jej właściwych działów.

Artykuł 5

Finansowanie

1. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE w okresie od dnia 1 listopada 2015 r. do dnia 28 lutego 2017 r. wynosi 2 800 000 EUR.
2. Wydatkami zarządza się zgodnie z procedurami i przepisami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii.
3. Zarządzanie wydatkami jest przedmiotem umowy między SPUE a Komisją. SPUE odpowiada przed Komisją za wszystkie wydatki.

Artykuł 6

Powołanie i skład zespołu

1. W granicach mandatu SPUE i odpowiednich udostępnionych środków finansowych, SPUE odpowiada za powołanie swojego zespołu. Zespół dysponuje wiedzą fachową na temat konkretnych kwestii politycznych, zgodnie z wymogami związanymi z mandatem. SPUE niezwłocznie i regularnie informuje Radę i Komisję o składzie swojego zespołu.
2. Państwa członkowskie, instytucje Unii i ESDZ mogą zaproponować oddelegowanie personelu do pracy ze SPUE. Wynagrodzenie takiego oddelegowanego personelu jest pokrywane odpowiednio przez dane państwo członkowskie, daną instytucję Unii lub przez ESDZ. Eksperti oddelegowani przez państwa członkowskie do instytucji Unii lub do ESDZ mogą być również oddelegowani do SPUE. Członkowie personelu międzynarodowego zatrudniani na podstawie umów muszą mieć obywatelstwo państwa członkowskiego.
3. Cały oddelegowany personel nadal podlega administracyjnie wysyłającemu państwu członkowskiemu, wysyłającej instytucji Unii lub ESDZ; personel ten wypełnia swoje obowiązki i działa w interesie mandatu SPUE.
4. Personel SPUE ulokowany jest w tym samym miejscu co właściwe działy ESDZ lub delegatury Unii, aby zapewnić spójność i zgodność ich odpowiednich działań.

Artykuł 7

Przywileje i immunitety SPUE i personelu SPUE

Przywileje, immunitety i inne gwarancje niezbędne do realizacji i sprawnego działania misji SPUE i personelu SPUE ustala się, stosownie do przypadku, z państwami przyjmującymi. Państwa członkowskie i ESDZ zapewniają wszelkie niezbędne w tym celu wsparcie.

Artykuł 8

Bezpieczeństwo informacji niejawnych UE

SPUE i członkowie jego zespołu przestrzegają zasad i minimalnych norm bezpieczeństwa ustanowionych decyzją Rady 2013/488/UE ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2013/488/UE z dnia 23 września 2013 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących informacji niejawnych UE (Dz.U. L 274 z 15.10.2013, s. 1).

*Artykuł 9***Dostęp do informacji i wsparcie logistyczne**

1. Państwa członkowskie, Komisja oraz Sekretariat Generalny Rady zapewniają SPUE dostęp do wszelkich stosownych informacji.
2. Delegatury Unii w regionie lub państwa członkowskie, w zależności od przypadku, zapewniają wsparcie logistyczne w regionie.

*Artykuł 10***Bezpieczeństwo**

Zgodnie z polityką Unii dotyczącą bezpieczeństwa personelu rozmieszczonego poza terytorium Unii w ramach zadań operacyjnych na podstawie tytułem V Traktatu, SPUE podejmuje wszelkie działania możliwe do zrealizowania, zgodnie z mandatem SPUE oraz odpowiadające stanowi bezpieczeństwa na obszarze, za który SPUE jest odpowiedzialny, służące zapewnieniu bezpieczeństwa całemu personelowi bezpośrednio podlegającemu SPUE, w szczególności:

- a) sporządza szczegółowy plan bezpieczeństwa oparty na wytycznych ESDZ, obejmujący konkretne fizyczne, organizacyjne i proceduralne środki bezpieczeństwa, regulujący zarządzanie bezpiecznym przemieszczaniem się personelu do i w obrębie obszaru, za który SPUE jest odpowiedzialny, jak również reagowanie na zdarzenia zagrażające bezpieczeństwu oraz obejmujący plan awaryjny i ewakuacyjny;
- b) zapewnia objęcie wszystkich członków personelu rozmieszczonego poza terytorium Unii ubezpieczeniem od wysokiego ryzyka, odpowiednio do warunków panujących na obszarze, za który SPUE jest odpowiedzialny;
- c) zapewnia, aby wszyscy członkowie zespołu SPUE, którzy mają być rozmieszczeni poza terytorium Unii, w tym zatrudniony na podstawie umów personel miejscowy, odbyli przed lub niezwłocznie po przyjeździe na obszar, za który SPUE jest odpowiedzialny, odpowiednie szkolenie w zakresie bezpieczeństwa, opracowane na podstawie wskaźników ryzyka określonych dla tego obszaru przez ESDZ;
- d) zapewnia wdrażanie wszystkich uzgodnionych zaleceń wydawanych w następstwie systematycznych ocen bezpieczeństwa oraz – w ramach sprawozdania z postępu prac oraz sprawozdania z wykonania mandatu – dostarcza Radzie, WP i Komisji pisemne sprawozdania dotyczące wdrażania tych zaleceń oraz sprawozdania dotyczące innych kwestii związanych z bezpieczeństwem.

*Artykuł 11***Sprawozdawczość**

SPUE regularnie składa WP oraz KPiB sprawozdania ustne i pisemne. W razie potrzeby SPUE składa również sprawozdania grupom roboczym Rady. Regularne sprawozdania są rozprowadzane w sieci COREU. SPUE może składać sprawozdania Radzie do Spraw Zagranicznych. Zgodnie z art. 36 Traktatu SPUE może uczestniczyć w przekazywaniu informacji Parlamentowi Europejskiemu.

*Artykuł 12***Koordynacja**

1. SPUE przyczynia się do jedności, spójności i skuteczności działania Unii oraz pomaga w zapewnieniu spójnego wykorzystania wszystkich instrumentów Unii i działań państw członkowskich, aby osiągnąć cele strategiczne Unii. SPUE koordynuje swoje działania z działaniami Komisji. SPUE regularnie przekazuje informacje misjom państw członkowskich i delegaturom Unii.
2. Utrzymywana jest ścisła współpraca w tym regionie z szefami delegatur Unii i szefami misji państw członkowskich, którzy dokładają wszelkich starań, aby wspierać SPUE w wykonywaniu jego mandatu. SPUE, w ścisłej koordynacji z szefem delegatury Unii w Gruzji, udziela szefowi Misji Obserwacyjnej Unii Europejskiej w Gruzji (EUMM Georgia) porad i informacji dotyczących sytuacji politycznej na miejscu. W miarę potrzeb SPUE i dowódca operacji cywilnych EUMM Georgia konsultują się ze sobą. SPUE współpracuje również z innymi podmiotami międzynarodowymi i regionalnymi w terenie.

*Artykuł 13***Pomoc w zakresie roszczeń**

SPUE i personel SPUE udzielają wsparcia w celu przygotowania odpowiedzi na wszelkie roszczenia i zobowiązania wynikające z mandatów poprzednich SPUE ds. Kaukazu Południowego i ds. Kryzysu w Gruzji, oraz udzielają w tym celu pomocy administracyjnej i udostępniają odpowiednie dokumenty.

*Artykuł 14***Przegląd**

Wykonywanie niniejszej decyzji i jej spójność z innymi działaniami Unii w regionie są przedmiotem regularnych przeglądów. Do końca czerwca 2016 r. SPUE przedstawi WP, Radzie i Komisji sprawozdanie z postępu prac, a do końca listopada 2016 r. – kompleksowe sprawozdanie z wykonania mandatu.

*Artykuł 15***Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 listopada 2015 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 listopada 2015 r.

W imieniu Rady
C. MEISCH
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2015/2119**z dnia 20 listopada 2015 r.****ustanawiająca konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do produkcji płyt drewnopochodnych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE***(notyfikowana jako dokument nr C(2015) 8062)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 13 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją z dnia 16 maja 2011 r. ustanawiającą forum wymiany informacji na podstawie art. 13 dyrektywy 2010/75/UE w sprawie emisji przemysłowych ⁽²⁾ Komisja ustanowiła forum, które składa się z przedstawicieli państw członkowskich, zainteresowanych branż i organizacji pozarządowych promujących ochronę środowiska.
- (2) Zgodnie z art. 13 ust. 4 dyrektywy 2010/75/UE Komisja otrzymała w dniu 24 września 2014 r. opinię tego forum na temat proponowanej treści dokumentów referencyjnych BAT w zakresie produkcji płyt drewnopochodnych oraz udostępniła ją publicznie.
- (3) Konkluzje dotyczące BAT, zawarte w załączniku do niniejszej decyzji, są kluczowymi elementami dokumentów referencyjnych BAT i zawierają konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik, ich opis, informacje służące ocenie ich przydatności, informacje dotyczące poziomów emisji powiązanych z najlepszymi dostępnymi technikami, powiązanego monitoringu, powiązanych poziomów konsumpcji oraz – w stosownych przypadkach – odpowiednich środków rekultywacji terenu.
- (4) Konkluzje dotyczące BAT stanowią odniesienie dla określenia warunków pozwolenia w przypadku instalacji objętych zakresem rozdziału II dyrektywy 2010/75/UE, zaś właściwe organy powinny określać dopuszczalne wielkości emisji zapewniające, aby w normalnych warunkach eksploatacji emisje nie przekraczały poziomów powiązanych z najlepszymi dostępnymi technikami określonymi w konkluzjach dotyczących BAT.
- (5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 75 ust. 1 dyrektywy 2010/75/UE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przyjmuje się określone w załączniku konkluzje dotyczące BAT w odniesieniu do produkcji płyt drewnopochodnych.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 listopada 2015 r.

W imieniu Komisji

Karmenu VELLA

Członek Komisji⁽¹⁾ Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 17.⁽²⁾ Dz.U. C 146 z 17.5.2011, s. 3.

ZAŁĄCZNIK

KONKLUZJE DOTYCZĄCE BAT W ODNIESIENIU DO PRODUKCJI PŁYT DREWNOPOCHODNYCH

ZAKRES	32
ZAGADNIENIA OGÓLNE	33
DEFINICJE I SKRÓTY	34
1.1. OGÓLNE KONKLUZJE DOTYCZĄCE BAT	36
1.1.1. System zarządzania środowiskowego	36
1.1.2. Dobre gospodarowanie	37
1.1.3. Hałas	38
1.1.4. Emisje do gleby i wód gruntowych	38
1.1.5. Zarządzanie energią i efektywność energetyczna	39
1.1.6. Zapach	40
1.1.7. Gospodarowanie odpadami i pozostałościami	40
1.1.8. Monitorowanie	41
1.2. EMISJE DO POWIETRZA	43
1.2.1. Emisje zorganizowane	43
1.2.2. Emisje rozproszone	47
1.3. EMISJE DO WODY	48
1.4. OPIS TECHNIK	49
1.4.1. Emisje do powietrza	49
1.4.2. Emisje do wody	51

ZAKRES

Niniejsze konkluzje dotyczące BAT odnoszą się do następujących rodzajów działalności określonych w pkt 6.1 lit. c) załącznika I do dyrektywy 2010/75/UE:

- produkcja w instalacjach przemysłowych jednego lub kilku z następujących rodzajów płyt drewnopochodnych: płyt o wiórach zorientowanych (OSB), płyt wiórowych lub płyt pilśniowych o wydajności przekraczającej 600 m³ dziennie.

W szczególności konkluzje dotyczące BAT obejmują następujące procesy:

- produkcja płyt drewnopochodnych,
- wchodzące w skład instalacji obiekty energetycznego spalania (w tym silniki), wytwarzające gorące gazy dla suszarni bezpośrednio ogrzewanych,
- produkcja impregnowanego papieru z wykorzystaniem żywic.

Niniejsze konkluzje dotyczące BAT nie obejmują następujących rodzajów działalności lub procesów:

- wchodzące w skład instalacji obiekty energetycznego spalania (w tym silniki), niewytwarzające gorących gazów dla suszarek ogrzewanych bezpośrednio,
- laminowanie, lakierowanie lub malowanie surowych płyt.

Inne dokumenty referencyjne, które są istotne dla rodzajów działalności objętych niniejszymi konkluzjami dotyczącymi BAT:

Dokument referencyjny	Przedmiot
Monitorowanie emisji do powietrza i wody z instalacji IED (ROM)	Monitorowanie emisji do powietrza i wody
Duże obiekty energetycznego spalania (LCP)	Techniki spalania
Spalanie odpadów (WI)	Spalanie odpadów
Efektywność energetyczna (ENE)	Efektywność energetyczna
Przetwarzanie odpadów (WT)	Przetwarzanie odpadów
Emisje z miejsc magazynowania (EFS)	Magazynowanie materiałów i obchodzenie się z nimi
Ekonomika i efekty wzajemnych powiązań pomiędzy różnymi komponentami środowiska (ECM)	Ekonomika technik i efekty ich wzajemnych powiązań pomiędzy różnymi komponentami środowiska
Wielkotonażowe związki organiczne (LVOC)	Produkcja melaminy, żywic mocznikowo-formaldehadowych i diizocyjanianu metylenodifenylu

ZAGADNIENIA OGÓLNE

NAJLEPSZE DOSTĘPNE TECHNIKI

Techniki wymienione i opisane w niniejszych konkluzjach dotyczących BAT nie mają ani nakazowego, ani wyczerpującego charakteru. Dopuszcza się stosowanie innych technik, o ile zapewniają one co najmniej równoważny poziom ochrony środowiska.

O ile nie stwierdzono inaczej, konkluzje dotyczące BAT mają ogólne zastosowanie.

POZIOMY EMISJI POWIĄZANE Z NAJLEPSZYMI DOSTĘPNYMI TECHNIKAMI (BAT-AEL) DLA EMISJI DO POWIETRZA

O ile nie wskazano inaczej, wartości BAT-AEL dla emisji do powietrza przedstawione w niniejszych konkluzjach dotyczących BAT odnoszą się do stężeń wyrażonych jako masa wyemitowanych substancji w objętości gazu odlotowego w warunkach normalnych (273,15 K, 101,3 kPa) oraz w stanie suchym, wyrażonych w jednostce mg/Nm³.

Referencyjne poziomy tlenu są następujące:

Źródło emisji	Referencyjny poziom tlenu
Bezpośrednio ogrzewane suszarnie wiórów dla płyt wiórowych lub bezpośrednio ogrzewane suszarnie wiórów dla płyt OSB same lub w połączeniu z prasą	18 % obj. tlenu
Wszystkie pozostałe źródła	W odniesieniu do tlenu korekta nie ma zastosowania

Poniżej przedstawiono wzór do celów obliczania stężenia emisji przy referencyjnym poziomie tlenu:

$$E_R = \frac{21 - O_R}{21 - O_M} \times E_M$$

- gdzie: E_R (mg/Nm³): stężenie emisji przy referencyjnym poziomie tlenu;
 O_R (vol-%): referencyjny poziom tlenu;
 E_M (mg/Nm³): zmierzone stężenie emisji;
 O_M (vol-%): zmierzony poziom tlenu.

Wartości BAT-AEL dla emisji do powietrza odnoszą się do średniej w okresie pobierania próbek, czyli:

Średnia wartość uzyskana na podstawie trzech kolejnych pomiarów, z których każdy trwa co najmniej 30 minut ⁽¹⁾

⁽¹⁾ W odniesieniu do wszystkich parametrów można zastosować bardziej odpowiedni okres wykonywania pomiarów, jeżeli ze względu na ograniczenia dotyczące pobierania próbek lub ograniczenia analityczne zastosowanie 30-minutowego pomiaru jest niewłaściwe.

POZIOMY EMISJI POWIĄZANE Z NAJLEPSZYMI DOSTĘPNYMI TECHNIKAMI (BAT-AEL) DLA EMISJI DO WODY

BAT-AEL dla emisji do wody, podane w niniejszych konkluzjach dotyczących BAT, odnoszą się do wartości stężenia (masa wyemitowanych substancji w objętości wody) wyrażonych w mg/l.

Przedmiotowe wartości BAT-AEL odnoszą się do średniej z próbek uzyskanych w ciągu jednego roku, tj. ważone pod względem przepływu średnie ze wszystkich 24-godzinnych zbiorczych próbek proporcjonalnych do przepływu, pobranych w ciągu jednego roku z minimalną częstotliwością określoną dla danego parametru i w normalnych warunkach eksploatacyjnych.

Wzór do obliczania średniej ważonej pod względem przepływu ze wszystkich 24-godzinnych zbiorczych próbek proporcjonalnych do przepływu jest następujący:

$$c_w = \frac{\sum_{i=1}^n c_i q_i}{\sum_{i=1}^n q_i}$$

- gdzie: c_w = ważne pod względem przepływu średnie stężenie parametru;
 n = liczba pomiarów
 c_i = średnie stężenie parametru w okresie i ;
 q_i = średnie natężenie przepływu w okresie i .

Próbki pobierane proporcjonalnie do czasu mogą być wykorzystane, pod warunkiem że można wykazać wystarczającą stabilność przepływu.

Wszystkie BAT-AEL dla emisji do wody stosuje się w punkcie, w którym emisja opuszcza instalację.

DEFINICJE I SKRÓTY

Do celów niniejszych konkluzji zastosowanie mają następujące definicje:

Pojęcie	Definicja
ChZT	Chemiczne zapotrzebowanie na tlen; ilość tlenu potrzebna do całkowitego utleniania materii organicznej do dwutlenku węgla (zazwyczaj w odniesieniu do analizy z zastosowaniem utleniania za pomocą dichromianu)
Pomiar ciągły	Ciągłe pomiary wielkości mierzonej przy zastosowaniu zainstalowanych na stałe automatycznych systemów pomiarowych lub systemu ciągłego monitorowania emisji
Prasa ciągła	Prasa panelowa, która sprasowuje kobierzec z włókna lub z wiórów
Emisje rozproszone	Niezorganizowane emisje, które nie są odprowadzane za pośrednictwem określonych punktów emisji, takich jak kominy
Suszarnia bezpośrednio ogrzewana	Suszarnia, w której gorące gazy z obiektu energetycznego spalania lub z innego źródła są w bezpośrednim kontakcie z cząstkami, pasmami lub włóknami, które mają zostać osuszone. Suszenie odbywa się przez konwekcję
Pył	Cząstki stałe ogółem
Istniejący zespół urządzeń	Zespół urządzeń, który nie jest nowym zespołem urządzeń
Włókno	Lignocelulozowe komponenty z drewna lub innych materiałów roślinnych uzyskiwane przez roztwarzanie mechanicznie lub termomechaniczne przy użyciu rafinera. Włókna są stosowane jako materiał wyjściowy do produkcji płyt pilśniowych

Pojęcie	Definicja
Płyta pilśniowa	Zgodnie z definicją w normie EN 316, tj. „materiał panelowy o grubości nominalnej 1,5 mm lub większej, produkowany z włókien lignocelulozowych z zastosowaniem ciepła lub ciśnienia”. Płyty pilśniowe obejmują płyty wytworzone w procesach mokrych (twarda, średnia i miękka płyta pilśniowa) i suchych (MDF)
Drewno liściaste	Grupa gatunków drewna, w tym na przykład osina, buk czerwony, brzoza i eukaliptus. Pojęcie „drewno liściaste” stosuje się jako przeciwstawne do pojęcia „drewno iglaste”
Suszarnia pośrednio ogrzewana	Suszarnia, w której suszenie odbywa się wyłącznie przez ciepło z promieniowania i przewodnictwa
Formowanie kobierca	Proces układania cząstek, wiórów lub włókien w celu stworzenia kobierca, który ma zostać sprasowany
Prasa wielopiętrowa	Zespół prasowy, który sprasowuje jedną indywidualnie uformowaną płytę lub większą ich liczbę
Nowy zespół urządzeń	Zespół urządzeń na terenie instalacji, który został objęty pozwoleniem po raz pierwszy, po opublikowaniu niniejszych konkluzji dotyczących BAT lub całkowita wymiana zespołu urządzeń po opublikowaniu niniejszych konkluzji dotyczących BAT
NO _x	Suma tlenku azotu (NO) i dwutlenku azotu (NO ₂), wyrażona jako NO ₂
OSB	Płyta o wiórach zorientowanych, zgodnie z definicją w normie EN 300 („płyta wielowarstwowa złożona głównie z wiórów drzewnych połączonych spoiwem. Wióry w warstwie zewnętrznej są ułożone i równoległe do długości lub szerokości płyty. Wióry w warstwach wewnętrznych mogą być zorientowane losowo lub ułożone, zasadniczo pod kątem prostym do wiórów warstwy zewnętrznej”)
PB	Płyta wiórowa, zgodnie z definicją w normie EN 309 („materiał panelowy wyprodukowany pod ciśnieniem i z użyciem ciepła ze zrębków drewna (płatki, zrębki, wióry, trociny itp.) i/ lub inny materiał lignocelulozowy w postaci zrębków (zdrewniałe części lnu, konopi, fragmenty wyłoczyn z trzciny cukrowej itp.), z dodatkiem kleju”)
PCDD/F	Polichlorowane dwubenzodiodksyny/dwubenzofurany
Pomiar okresowy	Pomiar prowadzony w określonych odstępach czasu z zastosowaniem metod ręcznych lub automatycznych
Woda procesowa	Ścieki pochodzące z procesów i działań w instalacji, z wyłączeniem spływów powierzchniowych
Odzyskane drewno	Materiał zawierający głównie drewno. Odzyskane drewno może obejmować „drewno z odzysku” i „pozostałości drzewne”. „Drewno z odzysku” oznacza materiał zawierający głównie drewno pochodzące bezpośrednio z pokonsumpcyjnego drewna poddanego recyklingowi
Rafinacja	Przekształcenie zrębków we włókna z zastosowaniem rafinera
Drewno okrągłe	Kłoda drewna
Drewno iglaste	Drewno pochodzące z drzew iglastych, w tym na przykład z sosny i świerku. Pojęcie „drewno iglaste” stosuje się jako przeciwstawne do pojęcia „drewno liściaste”
Spływ powierzchniowy	Woda opadowa, roztopowa i z odwodnień, zebrana z placów magazynowych drewna na wolnym powietrzu, w tym ze obszarów procesowych na wolnym powietrzu
TSS	Zawiesina ogólna (w ściekach); stężenie masowe całej zawiesiny ogólnej mierzone za pomocą filtracji przez filtry z włókna szklanego oraz za pomocą metody gravimetrycznej

Pojęcie	Definicja
Całkowite LZO	Lotne związki organiczne ogółem wyrażone jako C (w powietrzu)
Obróbka wstępna drewna i uszlachetnianie produktów drewnopochodnych	Wszystkie aktywne działania związane z obróbką i manipulacją, składowaniem lub transportem zrębków, wiórów lub włókien i sprasowanych płyt. Obróbka wstępna obejmuje wszelkie przetwarzanie drewna od momentu, w którym surowiec drzewny opuszcza plac magazynowy. Uszlachetnianie produktów drewnopochodnych obejmuje wszystkie procesy po opuszczeniu prasy przez płytę do czasu, gdy surowa płyta lub produkt płytowy o wartości dodanej skierowany jest do składowania. Obróbka wstępna drewna i uszlachetnianie produktów drewnopochodnych nie obejmuje procesu suszenia lub prasowania płyt

1.1. OGÓLNE KONKLUZJE DOTYCZĄCE BAT

1.1.1. System zarządzania środowiskowego

BAT 1. W celu poprawy ogólnej efektywności środowiskowej, w ramach BAT należy zapewniać wdrażanie i przestrzeganie systemu zarządzania środowiskowego zawierającego w sobie wszystkie następujące cechy:

- I. zaangażowanie ścisłego kierownictwa, w tym kadry kierowniczej wyższego szczebla;
- II. określenie polityki ochrony środowiska, która obejmuje ciągłe doskonalenie instalacji przez kierownictwo;
- III. planowanie i ustalenie niezbędnych procedur, celów i zadań w powiązaniu z planami finansowymi i inwestycjami;
- IV. wdrożenie procedur ze szczególnym uwzględnieniem:
 - a) struktury i odpowiedzialności;
 - b) rekrutacji, szkoleń, świadomości i kompetencji;
 - c) komunikacji;
 - d) zaangażowania pracowników;
 - e) dokumentacji;
 - f) wydajnej kontroli procesu;
 - g) programów obsługi technicznej;
 - h) gotowości na sytuacje awaryjne i reagowania na nie;
 - i) zapewnienia zgodności z przepisami dotyczącymi środowiska;
- V. sprawdzanie efektywności i podejmowanie działań korygujących, ze szczególnym uwzględnieniem:
 - a) monitorowania i pomiarów (zob. też dokument referencyjny dotyczący monitorowania);
 - b) działań naprawczych i zapobiegawczych;
 - c) prowadzenia zapisów;
 - d) niezależnego (jeżeli jest to możliwe) audytu wewnętrznego i zewnętrznego w celu określenia, czy system zarządzania środowiskowego jest zgodny z zaplanowanymi ustaleniami oraz czy jest właściwie wdrożony i utrzymywany;
- VI. przegląd systemu zarządzania środowiskowego pod kątem stałej przydatności systemu, jego prawidłowości i skuteczności; przeprowadzony przez ściśle kierownictwo;
- VII. podążanie za rozwojem czystszych technologii;

VIII. uwzględnienie – na etapie projektowania nowego zespołu urządzeń i przez cały okres jego eksploatacji – skutków dla środowiska wynikających z ostatecznego wycofania instalacji z eksploatacji;

IX. regularne stosowanie sektorowej analizy porównawczej.

W niektórych przypadkach poniższe elementy stanowią część systemu zarządzania środowiskowego:

X. plan gospodarowania odpadami (zob. BAT nr 11);

XI. plan kontroli jakości odzyskanego drewna stosowanego jako surowiec do produkcji płyt i stosowanego jako paliwo (zob. BAT nr 2b);

XII. plan gospodarowania hałasem (zob. BAT nr 4);

XIII. plan gospodarowania zapachem (zob. BAT nr 9);

XIV. plan gospodarowania pyłem (zob. BAT nr 23).

Zastosowanie

Zakres (np. poziom szczegółowości) i rodzaj systemu zarządzania środowiskowego (np. system oparty o normy czy nie) będą zasadniczo odnosić się do charakteru, skali i złożoności instalacji oraz do zasięgu oddziaływania takiej instalacji na środowisko.

1.1.2. Dobre gospodarowanie

BAT 2. Aby minimalizować oddziaływanie procesu produkcji na środowisko, w ramach BAT należy stosować zasady dobrego gospodarowania, wykorzystując wszystkie z poniższych technik.

	Opis
a	Staranny dobór i skrupulatna kontrola chemikaliów i dodatków
b	Stosowanie programu kontroli jakości odzyskanego drewna stosowanego jako surowiec lub paliwo ⁽¹⁾ , w szczególności do kontroli zanieczyszczeń takich jak As, Pb, Cd, Cr, Cu, Hg, Zn, chlor, fluor i WWA
c	Ostrożne postępowanie z surowcami i odpadami i ich ostrożne przechowywanie
d	Regularna konserwacja i czyszczenie urządzeń, tras transportowych i składów surowców
e	Przegląd opcji wtórnego wykorzystania wody procesowej i korzystanie z drugorzędnych źródeł wody

⁽¹⁾ EN 14961-1:2010 może być stosowana do klasyfikacji biopaliw stałych.

BAT 3. W celu ograniczenia emisji do powietrza, w ramach BAT należy eksploatować układy oczyszczania gazu odlotowego o wysokim poziomie dostępności i przy optymalnej efektywności w warunkach normalnej eksploatacji.

Opis

W odniesieniu do szczególnych warunków eksploatacji innych niż warunki normalnej eksploatacji można określić specjalne procedury, w szczególności:

(i) w trakcie rozruchu i wyłączania;

(ii) w innych specjalnych okolicznościach, które mogłyby mieć wpływ na właściwe funkcjonowanie układów (np. regularnej i nadzwyczajnej konserwacji oraz czyszczenia obiektu energetycznego spalania lub układu oczyszczania gazu odlotowego).

1.1.3. Hałas

BAT 4. W celu zapobiegania hałasowi i drganiom lub, jeżeli jest to niemożliwe, ich ograniczenia, w ramach BAT należy stosować jedną z następujących technik lub ich kombinację:

	Opis	Zastosowanie
Techniki zapobiegania hałasowi i drganiom		
a	Strategiczne rozplanowanie układu zespołu urządzeń w celu uwzględnienia najbardziej hałaśliwych czynności, np. tak aby budynki na terenie instalacji pełniły funkcję izolacyjną	Ma ogólne zastosowanie do nowych zespołów urządzeń. Układ terenu może ograniczać możliwość zastosowania w istniejących zespołach urządzeń
b	Zastosowanie programu redukcji hałasu, obejmującego mapowanie źródeł hałasu, ustalenie receptorów poza terenem instalacji, modelowanie rozchodzenia się hałasu i ocenę najbardziej efektywnych pod względem kosztów środków i ich wprowadzenie w życie	Zastosowanie ogólne
c	Przeprowadzanie regularnych badań hałasu wraz z monitorowaniem poziomów hałasu na zewnątrz granic terenu instalacji	
Techniki redukcji hałasu i drgań z punktowych źródeł zanieczyszczeń		
d	Obudowanie hałaśliwych urządzeń lub ich hermetyzacja oraz izolacja dźwiękoszczelna budynków	Zastosowanie ogólne
e	Oddzielenie indywidualnych urządzeń w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu się drgań rezonansu oraz ich ograniczania	
f	Izolacja źródeł punktowych z użyciem tłumików w źródłach hałasu, np. wentylatorów, wentylatorów redukujących hałas, urządzeń do redukcji odgłosu, akustycznych obudów filtrów	
g	Utrzymywanie zamkniętych drzwi i bram przez cały czas, gdy nie są używane. Zmniejszenie wysokości spadku przy rozładunku drewna okrągłego	
Techniki redukcji hałasu i drgań na terenie instalacji		
h	Ograniczenie hałasu emitowanego przez środki transportu poprzez ograniczenie prędkości ruchu wewnętrznego i samochodów ciężarowych wjeżdżających na teren instalacji	Zastosowanie ogólne
i	Ograniczenie działalności na zewnątrz w nocy	
j	Regularna konserwacja wszystkich urządzeń	
k	Stosowanie ścian chroniących przed hałasem, naturalnych barier lub nasypów w celu ekranowania źródła hałasu	

1.1.4. Emisje do gleby i wód gruntowych

BAT 5. Aby zapobiec emisjom do gleby i wód gruntowych, w ramach BAT należy stosować poniższe techniki:

- I. prowadzenie załadunku i wyładunku żywic i innych materiałów pomocniczych wyłącznie w wyznaczonych obszarach, które są zabezpieczone przed odpływem wycieków;
- II. w oczekiwaniu na unieszkodliwienie, gromadzenie całego materiału i przechowywanie go w wyznaczonych obszarach zabezpieczonych przed spływem wycieków;

- III. wyposażenie wszystkich zbiorników pomp lub innych pośrednich składów, z których mogą występować wycieki, w alarmy uruchamiane przez wysoki poziom płynu;
- IV. ustanowienie i wdrożenie programu badania i inspekcji zbiorników i rurociągów zawierających żywice, dodatki i mieszanki żywicy;
- V. prowadzenie kontroli szczelności wszystkich kołnierzy i zaworów w rurociągach używanych do przesyłu materiałów innych niż woda i drewno; prowadzenie rejestru tych kontroli;
- VI. zapewnienie systemu uszczelniającego w celu zbierania wszelkich wycieków z kołnierzy i zaworów rurociągów wykorzystywanych do przesyłu materiałów innych niż woda i drewno, z wyjątkiem przypadków, gdy projekt kołnierzy i zaworów zapewnia szczelność;
- VII. zapewnienie odpowiednich ilości zapór pływających i odpowiedniego materiału pochłaniającego;
- VIII. unikanie stosowania podziemnych rurociągów do przesyłu substancji innych niż woda i drewno;
- IX. gromadzenie i bezpieczne usuwanie wody stosowanej do gaszenia pożarów;
- X. budowa szczelnego dna w zbiornikach retencyjnych wody ze spływów powierzchniowych ze składnic drewna na wolnym powietrzu.

1.1.5. Zarządzanie energią i efektywność energetyczna

BAT 6. W celu ograniczenia zużycia energii, w ramach BAT należy przyjąć plan zarządzania energią obejmujący wszystkie poniższe techniki:

- I. stosowanie systemu śledzenia zużycia energii i kosztów;
- II. prowadzenie kontroli efektywności energetycznej większych czynności;
- III. stała i systematyczna modernizacja urządzeń w celu zwiększenia efektywności energetycznej;
- IV. modernizacja kontroli zużycia energii;
- V. przeprowadzanie wewnętrznych szkoleń w dziedzinie zarządzania energią dla operatorów.

BAT 7. W celu zwiększenia efektywności energetycznej, w ramach BAT należy optymalizować eksploatację obiektu energetycznego spalania poprzez monitorowanie i kontrolowanie kluczowych parametrów spalania (np. O₂, CO, NO_x) oraz zastosowanie jednej techniki lub kombinacji technik przedstawionych poniżej:

	Technika	Zastosowanie
a	Odwadnianie osadów drzewnych przed ich użyciem jako paliwa	Zastosowanie ogólne
b	Odzyskanie ciepła z gorących gazów odlotowych w mokrych systemach redukcji zanieczyszczeń za pomocą wymiennika ciepła	Ma zastosowanie do zespołów urządzeń wyposażonych w mokry system redukcji zanieczyszczeń, jeżeli można wykorzystać odzyskaną energię
c	Recykulacja gorących gazów odlotowych z różnych procesów do obiektu energetycznego spalania lub do podgrzania gorących gazów w suszarni	Możliwość zastosowania może być ograniczona w przypadku suszarni bezpośrednio ogrzewanych, suszarni włókien lub jeśli konfiguracja obiektu energetycznego spalania nie umożliwi kontrolowanego wprowadzania powietrza

BAT 8. W celu zwiększenia efektywności energetycznej w przygotowywaniu mokrych włókien do produkcji płyt pilśniowych w ramach BAT należy stosować jedną z następujących technik lub ich kombinację:

	Technika	Opis	Zastosowanie
a	Czyszczenie i zmiękczenie zrębków	Czyszczenie mechaniczne i mycie surowych zrębków	Ma zastosowanie do nowych rafinerów i istotnych modernizacji
b	Odparowywanie w warunkach próżniowych	Odzysk gorącej wody w celu wytwarzania pary	Ma zastosowanie do nowych rafinerów i istotnych modernizacji
c	Odzysk ciepła z pary podczas rafinacji	Wymienniki ciepła do produkcji gorącej wody w celu wytwarzania pary i czyszczenia zrębków	Ma zastosowanie do nowych rafinerów i istotnych modernizacji

1.1.6. Zapach

BAT 9. W celu zapobiegania występowaniu zapachów z zespołu urządzeń lub, jeżeli jest to niemożliwe, ich ograniczenia, w ramach BAT należy opracować, wdrożyć i regularnie przeglądać plan zarządzania zapachem, jako część systemu zarządzania środowiskowego (zob. BAT nr 1), który obejmuje wszystkie następujące elementy:

- I. protokół zawierający działania i harmonogram;
- II. protokół monitorowania zapachów;
- III. protokół reagowania na stwierdzone przypadki wystąpienia zapachu;
- IV. program zapobiegania występowaniu zapachów i ich ograniczania mający na celu określenie ich źródeł; pomiar/oszacowanie narażenia na zapach; określenie udziału poszczególnych źródeł; oraz wprowadzanie środków w zakresie zapobiegania lub ograniczania.

Zastosowanie

Możliwość zastosowania tej techniki ogranicza się do przypadków, w których można spodziewać się problemu nieprzyjemnego zapachu w obszarach mieszkalnych lub innych wrażliwych obszarach (np. obszary rekreacyjne) lub jeśli taki problem został zgłoszony.

BAT 10. W celu zapobiegania występowaniu zapachów i ich ograniczania, w ramach BAT należy oczyszczać gazy odlotowe z suszarni i pras, zgodnie z BAT nr 17 i 19.

1.1.7. Gospodarowanie odpadami i pozostałościami

BAT 11. Aby zapobiec powstawaniu odpadów lub, jeżeli nie jest to możliwe, aby ograniczyć ilość odpadów wysyłanych w celu unieszkodliwienia, w ramach BAT należy przyjąć i wdrożyć plan gospodarowania odpadami jako część systemu zarządzania środowiskowego (zob. BAT 1), w którym, w kolejności, zapewnia się zapobieganie powstawaniu odpadów, przygotowanie ich do ponownego wykorzystania, recykling lub innego rodzaju odzysk.

BAT 12. Aby ograniczyć ilość odpadów stałych wysyłanych w celu unieszkodliwienia, w ramach BAT należy stosować jedną z poniższych technik lub ich kombinację:

	Technika	Zastosowanie
a	Ponowne wykorzystanie jako surowca wewnątrznie zebranych pozostałości drzewnych, takich jak skrawki i odrzucone płyty	Możliwość zastosowania odrzuconych płyt pilśniowych może być ograniczona
b	Wykorzystanie wewnątrznie zebranych pozostałości drzewnych, takich jak miał drzewny i pył zebrane w systemie odpylającym oraz osadów drzewnych z filtracji ścieków, jako paliwa (w odpowiednio wyposażonych obiektach energetycznego spalania znajdujących się na terenie instalacji) lub jako surowca	Wykorzystanie osadów drzewnych jako paliwa może być ograniczone, jeżeli zużycie energii potrzebne do procesu suszenia przewyższa korzyści dla środowiska
c	Stosowanie pierścieniowych systemów zbierania wyposażonych w jedną centralną jednostkę filtrującą w celu optymalizacji zbierania pozostałości, np. filtr workowy, cyklodfiltr lub cyklony o wysokiej wydajności	Ma ogólne zastosowanie do nowych zespołów urządzeń. Układ istniejącego zespołu urządzeń może ograniczać możliwość zastosowania

BAT 13. W celu zapewnienia bezpiecznego zarządzania i ponownego wykorzystania popiołu paleniskowego i żużla ze spalania biomasy, w ramach BAT należy stosować wszystkie poniższe techniki:

	Technika	Zastosowanie
a	Stały przegląd możliwości ponownego wykorzystania popiołu paleniskowego i żużla na terenie instalacji i poza nią	Zastosowanie ogólne
b	Skuteczny proces spalania, który prowadzi do obniżenia zawartości resztkowego węgla	Zastosowanie ogólne
c	Bezpieczne obchodzenie się z popiołem paleniskowym i żużlem i bezpieczny transport w zamkniętych przenośnikach i pojemnikach lub przez nawilżanie	Nawilżanie jest konieczne tylko wtedy, gdy popiół paleniskowy i żużel zwilża się ze względów bezpieczeństwa
d	Bezpieczne składowanie popiołu paleniskowego i żużla na wyznaczonym nieprzepuszczalnym obszarze ze zbieraniem odcieków	Zastosowanie ogólne

1.1.8. Monitorowanie

BAT 14. W ramach BAT należy monitorować emisje do powietrza i wody oraz spaliny procesowe zgodnie z normami EN co najmniej z częstotliwością podaną poniżej. W przypadku niedostępności norm EN BAT mają na celu stosowanie norm ISO, norm krajowych lub innych norm międzynarodowych, które zapewniają dostarczanie danych o równoważnej jakości naukowej.

Monitorowanie emisji do powietrza z suszarni oraz łącznych oczyszczonych emisji z suszarni i prasy

Parametr	Norma(-y)	Minimalna częstotliwość monitorowania	Monitorowanie powiązane z
Pył	EN 13284-1	Pomiar okresowy, co najmniej raz na sześć miesięcy	BAT 17
Całkowite LZO ⁽¹⁾	EN 12619		BAT 17
Formaldehyd	Brak dostępnej normy EN ⁽⁶⁾		BAT 17
NO _x	EN 14792		BAT 18
HCl ⁽⁴⁾	EN 1911		—
HF ⁽⁴⁾	ISO 15713		—
SO ₂ ⁽²⁾	EN 14791	Pomiar okresowy, co najmniej raz w roku	—
Metale ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	EN 13211 (dla Hg), EN 14385 (dla pozostałych metali)		—
PCDD/F ⁽⁴⁾	EN 1948 części 1, 2 i 3		—
NH ₃ ⁽⁵⁾	Brak dostępnej normy EN		—

⁽¹⁾ Metan monitorowany zgodnie z EN ISO 25140 lub EN ISO 25139 odejmuje się od wyniku przy stosowaniu gazu ziemnego, LPG itp. jako paliwa.

⁽²⁾ Nie ma zastosowania, jeśli jako paliwo wykorzystuje się głównie paliwa drzewne, gaz ziemny, LPG itp.

⁽³⁾ W tym As, Cd, Co, Cr, Cu, Hg, Mn, Ni, Pb, Sb, Tl i V.

⁽⁴⁾ Ma zastosowanie, jeśli jako paliwo wykorzystuje się zanieczyszczone odzyskane drewno.

⁽⁵⁾ Ma zastosowanie, jeśli stosuje się selektywną redukcję niekatalityczną (SNCR).

⁽⁶⁾ W przypadku braku normy EN, preferowanym podejściem jest izokinetyczne pobieranie próbek przy użyciu roztworu wytrącającego za pomocą podgrzanej sondy i filtra oraz bez mycia sondy, np. w oparciu o metodę US EPA M316.

Monitorowanie emisji do powietrza z prasy

Parametr	Norma(-y)	Minimalna częstotliwość monitorowania	Monitorowanie powiązane z
Pył	EN 13284-1	Pomiar okresowy, co najmniej raz na sześć miesięcy	BAT 19
Całkowite LZO	EN 12619		BAT 19
Formaldehyd	Brak dostępnej normy EN ⁽²⁾		BAT 19

Monitorowanie emisji do powietrza z pieców suszarniczych do impregnacji papieru

Parametr	Norma(-y)	Minimalna częstotliwość monitorowania	Monitorowanie powiązane z
Całkowite LZO ⁽¹⁾	EN 12619	Pomiar okresowy, co najmniej raz w roku	BAT 21
Formaldehyd	Brak dostępnej normy EN ⁽²⁾		BAT 21

⁽¹⁾ Metan monitorowany zgodnie z EN ISO 25140 lub EN ISO 25139 odejmuje się od wyniku przy stosowaniu gazu ziemnego, LPG itp. jako paliwa.

⁽²⁾ W przypadku braku normy EN, preferowanym podejściem jest izokinetyczne pobieranie próbek przy użyciu roztworu wytrącającego za pomocą podgrzanej sondy i filtra oraz bez mycia sondy, np. w oparciu o metodę US EPA M316.

Monitorowanie emisji do powietrza z obróbki wstępnej drewna i uszlachetniania produktów drewnopochodnych

Parametr	Norma(-y)	Minimalna częstotliwość monitorowania	Monitorowanie powiązane z
Pył	EN 13284-1 ⁽¹⁾	Pomiar okresowy, co najmniej raz w roku ⁽¹⁾	BAT 20

⁽¹⁾ Pobieranie próbek z filtrów workowych i cyklodfiltrów można zastąpić przez stałe monitorowanie spadku ciśnienia w filtrze jako szacunkowy parametr zastępczy.

Monitorowanie spalin z procesu spalania wykorzystywanych następnie do bezpośredniego ogrzewania suszarni ⁽¹⁾

Parametr	Norma(-y)	Minimalna częstotliwość monitorowania	Monitorowanie powiązane z
NO _x	Pomiary okresowe: EN 14792 Pomiary ciągłe: EN 15267-1 do 3 i EN 14181	Pomiar okresowy, co najmniej raz w roku, lub pomiar ciągły	BAT 7
CO	Pomiary okresowe: EN 15058 Pomiary ciągłe: EN 15267-1 do 3 i EN 14181		BAT 7

⁽¹⁾ Punkt pomiaru występuje przed zmieszaniem spalin z innymi strumieniami powietrza i tylko jeżeli jest to technicznie wykonalne.

Monitorowanie emisji do wody z produkcji włókien drzewnych

Parametr	Norma(-y)	Minimalna częstotliwość monitorowania	Monitorowanie powiązane z
TSS	EN 872	Pomiar okresowy, co najmniej raz w tygodniu	BAT 27
ChZT ⁽¹⁾	Brak dostępnej normy EN		BAT 27
TOC (całkowity węgiel organiczny, wyrażony jako C)	EN 1484		—
Metale ⁽²⁾ , w stosownych przypadkach (np. gdy stosuje się odzyskane drewno)	Dostępne różne normy EN	Pomiar okresowy, co najmniej raz na sześć miesięcy	—

⁽¹⁾ Istnieje tendencja do zastępowania ChZT przez TOC z przyczyn ekonomicznych i środowiskowych. Korelacja między tymi dwoma parametrami powinna być ustalana dla konkretnego miejsca.

⁽²⁾ W tym As, Cr, Cu, Ni, Pb i Zn.

Monitorowanie emisji do wody ze spływów powierzchniowych

Parametr	Norma(-y)	Minimalna częstotliwość monitorowania	Monitorowanie powiązane z
TSS	EN 872	Pomiar okresowy, co najmniej co trzy miesiące ⁽¹⁾	BAT 25

⁽¹⁾ Pobieranie próbek proporcjonalnie do przepływu można zastąpić inną standardową procedurą pobierania próbek, jeżeli przepływ jest niewystarczający dla uzyskania reprezentatywnych próbek.

BAT 15. W celu zagwarantowania stabilności i skuteczności technik stosowanych w celu zapobiegania emisjom i ich ograniczenia, w ramach BAT należy monitorować odpowiednie parametry zastępcze.

Opis

Monitorowane parametry zastępcze mogą obejmować: przepływ gazów odlotowych; temperatura gazów odlotowych; wygląd emisji; przepływ wody oraz temperatura wody dla płuczek; spadek napięcia w przypadku elektrofiltrów; prędkość wentylatora i spadek ciśnienia w filtrach workowych. Wybór parametrów zastępczych zależy od technik zastosowanych w odniesieniu do zapobiegania emisjom i ich ograniczenia.

BAT 16. W ramach BAT należy monitorować kluczowe parametry procesów mające zastosowanie w przypadku emisji do wody w wyniku procesu wytwarzania, w tym przepływ ścieków, pH i temperaturę.

1.2. EMISJE DO POWIETRZA**1.2.1. Emisje zorganizowane**

BAT 17. W celu zapobiegania emisjom z suszarni do powietrza lub ich ograniczenia, w ramach BAT należy osiągnąć zrównoważone działanie procesu suszenia i zarządzać nim oraz stosować jedną z poniższych technik lub ich kombinację:

	Technika	Zmniejszenie głównych zanieczyszczeń	Zastosowanie
a	Redukcja emisji pyłów w gorącym gazie wlotowym do suszarni bezpośrednio ogrzewanych w połączeniu z jedną z technik wymienionych poniżej lub ich kombinacją	Pył	Możliwość zastosowania może być ograniczona, np. w przypadku istniejących mniejszych palników pyłu drzewnego.
b	Filtr workowy ⁽¹⁾	Pył	Ma zastosowanie do tylko do suszarni bezpośrednio ogrzewanych. Ze względów bezpieczeństwa należy zwrócić szczególną uwagę przy użyciu wyłącznie odzyskanego drewna.

	Technika	Zmniejszenie głównych zanieczyszczeń	Zastosowanie
c	Cyklon ⁽¹⁾	Pył	Zastosowanie ogólne
d	Suszarnia UTWS i spalanie z wymiennikiem ciepła i oczyszczaniem termicznym odprowadzanego gazu odlotowego z suszarni ⁽¹⁾	Pył, lotne związki organiczne	Nie dotyczy suszarni włókien Możliwość zastosowania może być ograniczona w przypadku istniejących obiektów energetycznego spalania, które nie są odpowiednie do dopalania częściowego przepływu gazów odlotowych z suszarni
e	Elektrofiltr mokry ⁽¹⁾	Pył, lotne związki organiczne	Zastosowanie ogólne
f	Płuczka mokra ⁽¹⁾	Pył, lotne związki organiczne	Zastosowanie ogólne
g	Płuczka biologiczna ⁽¹⁾	Pył, lotne związki organiczne	Możliwość zastosowania może być ograniczona przez wysokie stężenie pyłu w gazach odlotowych z suszarni i wysokie temperatury
h	Degradacja chemiczna lub wychwytywanie formaldehydu z zastosowaniem chemikaliów w połączeniu z systemem oczyszczania na mokro.	Formaldehyd	Technika ma ogólne zastosowanie w mokrych systemach redukcji zanieczyszczeń.

⁽¹⁾ Opis przedmiotowych technik przedstawiono w pkt 1.4.1.

Tabela 1

Poziomy emisji powiązane z BAT (BAT-AEL) emisji do powietrza z suszarni oraz łącznych przetworzonych emisji z suszarni i prasy

Parametr	Produkt	Rodzaj suszarni	Jednostka	Poziomy emisji powiązane z BAT (średnia w okresie pobierania próbek)
Pył	PB lub OSB	Suszarnia bezpośrednio ogrzewana	mg/Nm ³	3–30
		Suszarnia pośrednio ogrzewana		3–10
	Włókno	Wszystkie typy		3–20
Całkowite LZO	PB	Wszystkie typy		< 20–200 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
	OSB			10–400 ⁽²⁾
	Włókno			< 20–120
Formaldehyd	PB	Wszystkie typy		< 5–10 ⁽³⁾
	OSB			< 5–20
	Włókno			< 5–15

⁽¹⁾ Niniejszego BAT-AEL nie stosuje się, gdy głównym surowcem jest sosna.

⁽²⁾ Emisje poniżej 30 mg/Nm³ można osiągnąć z zastosowaniem suszarni UTWS.

⁽³⁾ Przy stosowaniu prawie wyłącznie odzyskanego drewna, górna granica zakresu może wynosić do 15 mg/Nm³.

Powiązany monitoring jest opisany w BAT 14.

BAT 18. W celu zapobiegania emisjom NO_x do powietrza z suszarni bezpośrednio ogrzewanych lub ich ograniczenia, w ramach BAT należy stosować technikę a) lub technikę a) w połączeniu z techniką b).

	Technika	Zastosowanie
a	Skuteczne działanie procesu spalania przy użyciu stopniowania powietrza i paliwa, stosując spalanie pyłowe, kotły ze złożem fluidalnym lub z wykorzystaniem ruchomych palenisk rusztowych	Zastosowanie ogólne
b	Selektywna redukcja niekatalityczna (SNCR) przez iniekcję i reakcję z mocznikiem lub ciekłym amoniakiem	Możliwość zastosowania może być ograniczona przez bardzo zróżnicowane warunki spalania

Tabela 2

Poziomy emisji powiązane z BAT (BAT-AEL) dla emisji NO_x do powietrza z suszarni bezpośrednio ogrzewanych

Parametr	Jednostka	Poziomy emisji powiązane z BAT (średnia w okresie pobierania próbek)
NO_x	mg/Nm ³	30–250

Powiązany monitoring jest opisany w BAT 14.

BAT 19. W celu zapobiegania emisjom z prasy do powietrza lub ich ograniczenia, w ramach BAT należy stosować chłodzenie zebranych gazów odlotowych z prasy w przewodach oraz odpowiednią kombinację podanych poniżej technik.

	Technika	Zmniejszenie głównych zanieczyszczeń	Zastosowanie
a	Wybieranie żywic o niskiej zawartości formaldehydu	Lotne związki organiczne	Możliwość zastosowania może być ograniczona, np. ze względu na zapotrzebowanie na produkt o określonej jakości
b	Kontrolowana eksploatacja prasy ze zbilansowaną temperaturą prasy, przyłożonym ciśnieniem i prędkością	Lotne związki organiczne	Możliwość zastosowania może być ograniczona, np. ze względu na eksploatację prasy dla osiągnięcia produktu o określonej jakości
c	Oczyszczanie na mokro zebranych gazów odlotowych z prasy przy użyciu płuczek Venturiego lub hydrocyklonów itp. ⁽¹⁾	Pył, lotne związki organiczne	Zastosowanie ogólne
d	Elektrofiltr mokry ⁽¹⁾	Pył, lotne związki organiczne	
e	Płuczka biologiczna ⁽¹⁾	Pył, lotne związki organiczne	
f	Dopalenie jako ostatni etap oczyszczania po zastosowaniu płuczki mokrej.	Pył, lotne związki organiczne	Możliwość zastosowania może być ograniczona w przypadku istniejących instalacji, gdzie nie są dostępne odpowiednie obiekty energetycznego spalania

⁽¹⁾ Opis przedmiotowych technik przedstawiono w pkt 1.4.1.

Tabela 3

Poziomy emisji powiązane z BAT (BAT-AEL) dla emisji do powietrza z prasy

Parametr	Jednostka	Poziomy emisji powiązane z BAT (średnia w okresie pobierania próbek)
Pył	mg/Nm ³	3–15
Całkowite LZO	mg/Nm ³	10–100
Formaldehyd	mg/Nm ³	2–15

Powiązany monitoring jest opisany w BAT 14.

BAT 20. Aby ograniczyć emisję pyłu do powietrza z obróbki wstępnej drewna i uszlachetniania produktów drewnopochodnych, przesyłu materiałów drzewnych i formowania kobierców, w ramach BAT należy stosować filtr workowy lub cyklodfiltr.

Zastosowanie

Ze względów bezpieczeństwa filtr workowy lub cyklodfiltr może nie mieć zastosowania, jeśli jako surowiec wykorzystywane jest odzyskane drewno. W takim przypadku można stosować mokrą technikę redukcji (np. płuczkę).

Tabela 4

Poziomy emisji powiązane z BAT (BAT-AEL) dla zorganizowanych emisji pyłu do powietrza z obróbki wstępnej drewna i uszlachetniania produktów drewnopochodnych, przesyłu materiałów drzewnych i formowania kobierców

Parametr	Jednostka	Poziomy emisji powiązane z BAT (średnia w okresie pobierania próbek)
Pył	mg/Nm ³	< 3–5 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Jeśli filtr workowy lub cyklodfiltr nie ma zastosowania, górna granica zakresu może wynosić do 10 mg/Nm³.

Powiązany monitoring jest opisany w BAT 14.

BAT 21. Aby ograniczyć emisję lotnych związków organicznych do powietrza z suszarni papieru impregnowanego, w ramach BAT należy stosować jedną z poniższych technik lub ich kombinację:

	Technika	Zastosowanie
a	Wybieranie i stosowanie żywic o niskiej zawartości formaldehydu	Zastosowanie ogólne
b	Kontrolowana eksploatacja pieców z ze zbilansowaną temperaturą i prędkością	
c	Utlenianie termiczne gazów odlotowych w regenerowanym utleniaczu termicznym lub katalitycznym utleniaczu termicznym ⁽¹⁾	

	Technika	Zastosowanie
d	Dopalanie lub spalanie gazów odlotowych w obiekcie energetycznego spalania	Możliwość zastosowania może być ograniczona w przypadku istniejących instalacji, gdzie nie są dostępne odpowiednie obiekty energetycznego spalania
e	Oczyszczanie gazu odlotowego na mokro po zastosowaniu biofiltra (¹)	Zastosowanie ogólne

(¹) Opis przedmiotowych technik przedstawiono w pkt 1.4.1.

Tabela 5

Poziomy emisji powiązane z BAT (BAT-AEL) dla emisji do powietrza całkowitych LZO i formaldehydu z suszarni papieru impregnowanego

Parametr	Jednostka	Poziomy emisji powiązane z BAT (średnia w okresie pobierania próbek)
Całkowite LZO	mg/Nm ³	5–30
Formaldehyd	mg/Nm ³	< 5–10

Powiązany monitoring jest opisany w BAT 14.

1.2.2. Emisje rozproszone

BAT 22. W celu zapobiegania emisjom rozproszonym do powietrza z prasy lub, jeżeli nie jest to możliwe, redukcji tych emisji, w ramach BAT należy zoptymalizować skuteczność gromadzenia gazów odlotowych oraz przesyłać gazy odlotowe do oczyszczania (zob. BAT 19).

Opis

Skuteczne gromadzenie i oczyszczanie gazów odlotowych (zob. BAT 19) zarówno na wyjściu z prasy, jak i wzdłuż linii prasy w przypadku pras ciągłych. W przypadku istniejących pras wielopiętrowych możliwość zastosowania może być ograniczona ze względu na wymogi bezpieczeństwa.

BAT 23. W celu redukcji rozproszonych emisji pyłu do powietrza z transportu, obróbki i składowania materiałów drzewnych, w ramach BAT należy ustanowić i wdrożyć plan zarządzania pyłem, jako część systemu zarządzania środowiskowego (zob. BAT 1) oraz stosować jedną z poniższych technik lub ich kombinację:

	Technika	Zastosowanie
a	Regularne czyszczenie tras transportowych, składów i pojazdów	Zastosowanie ogólne
b	Rozładunek trocin na krytych przejazdowych obszarach rozładunku	
c	Przechowywanie trocin i materiałów, z których łatwo powstaje pył w silosach, pojemnikach, pod zadaszeniem itp. lub w zamkniętych obszarach składowania	
d	Ograniczenie emisji pyłu poprzez zraszanie wodą	

1.3. EMISJE DO WODY

BAT 24. Aby ograniczyć zanieczyszczenie zgromadzonych ścieków, w ramach BAT należy stosować obie poniższe techniki.

	Technika	Zastosowanie
a	Gromadzenie i oczyszczanie oddzielnie wody ze spływów powierzchniowych i wody procesowej	Możliwość zastosowania w istniejących zespołach urządzeń może być ograniczona ze względu na konfigurację obecnej infrastruktury osuszania
b	Przechowywanie drewna z wyjątkiem drewna okrągłego i zrzyneków ⁽¹⁾ na obszarze utwardzonym	Zastosowanie ogólne

⁽¹⁾ Zewnętrzne kawałki drewna, z korą lub bez, z pierwszego cięcia w procesie piłowania, którego celem jest przekształcenie kłód w drewno.

BAT 25. Aby ograniczyć emisje do wody ze spływów powierzchniowych, w ramach BAT należy stosować kombinację poniższych technik:

	Technika	Zastosowanie
a	Mechaniczne oddzielanie gruboziarnistych materiałów ekranami i sitami w ramach wstępnego unieszkodliwiania	Zastosowanie ogólne
b	Oddzielanie wody i oleju ⁽¹⁾	Zastosowanie ogólne
c	Usuwanie substancji stałych poprzez sedymentację w zbiornikach retencyjnych lub osadnikach ⁽¹⁾	Mogą istnieć ograniczenia stosowania sedymentacji ze względu na wymogi dotyczące przestrzeni

⁽¹⁾ Opis przedmiotowych technik przedstawiono w pkt 1.4.2.

Tabela 6

Poziomy emisji powiązane z BAT (BAT-AEL) dla zawiesiny ogólnej (TSS) w odniesieniu do bezpośredniego zrzutu wody ze spływów powierzchniowych do odbiornika wodnego

Parametr	Jednostka	Poziomy emisji powiązane z BAT (średnia próbek uzyskanych w ciągu jednego roku)
TSS	mg/l	10–40

Powiązany monitoring jest opisany w BAT 14.

BAT 26. W celu zapobiegania wytwarzaniu wody procesowej z produkcji włókien drzewnych lub ograniczania tego wytwarzania, w ramach BAT należy zmaksymalizować recykling wody procesowej.

Opis

Proces recyklingu wody z czyszczenia zrębków, podgrzewania i/lub rafinacji w zamkniętej lub otwartej pętli poprzez obróbkę w rafinerze polegającą na mechanicznym usuwaniu substancji stałych w najbardziej odpowiedni sposób lub poprzez odparowanie.

BAT 27. Aby ograniczyć emisje do wody z produkcji włókien drzewnych, w ramach BAT należy stosować kombinację poniższych technik:

	Technika	Zastosowanie
a	Mechaniczne oddzielenie gruboziarnistych materiałów ekranami i sitami	Zastosowanie ogólne
b	Oddzielanie fizykochemiczne, np. przez zastosowanie filtrów piaskowych, flotacji drobnopęcherzykowej, koagulacji i flokulacji (!)	
c	Oczyszczanie biologiczne (!)	

(!) Opis przedmiotowych technik przedstawiono w pkt 1.4.2.

Tabela 7

Poziomy emisji powiązane z BAT (BAT-AEL) dla bezpośredniego zrzutu do odbiornika wodnego ścieków wody procesowej z produkcji włókien drzewnych

Parametr	Poziomy emisji powiązane z BAT (średnia próbek uzyskanych w ciągu jednego roku)
	mg/l
TSS	5–35
ChZT	20–200

Powiązany monitoring jest opisany w BAT 14.

BAT 28. W celu zapobiegania wytwarzania wody procesowej, która wymaga oczyszczenia przed zrzutem, pochodzącej z mokrych systemów redukcji zanieczyszczeń, oraz w celu ograniczenia takiego wytwarzania, w ramach BAT należy stosować jedną z poniższych technik lub ich kombinację:

Technika (!)	Zastosowanie
Sedymentacja, dekantacja, prasy ślimakowe i prasy taśmowe w celu usunięcia substancji stałych w mokrych systemach redukcji zanieczyszczeń.	Zastosowanie ogólne
Flotacja drobnopęcherzykowa Koagulacja i flokulacja, a następnie usunięcie kłaczków przez flotację z pomocą rozpuszczonego powietrza	

(!) Opis przedmiotowych technik przedstawiono w pkt 1.4.2.

1.4. OPIS TECHNIK

1.4.1. Emisje do powietrza

Technika	Opis
Biofiltr	Biofiltr rozkłada związki organiczne przez utlenienie biologiczne. Strumień gazów odlotowych zostaje przepuszczony przez podłoże z obojętnego materiału (np. z tworzyw sztucznych lub ceramicznych), na którym związki organiczne są utleniane przez naturalnie występujące mikroorganizmy. Biofiltr jest wrażliwy na pył, wysoką temperaturę i znaczne wahanie temperatury we wlocie gazów odlotowych.
Płuczka biologiczna	Płuczka biologiczna to biofiltr połączony z płuczką mokrą, która przygotowuje gazy odlotowe poprzez usunięcie pyłu i obniżenie temperatury na wlocie. Woda jest poddawana recyklingowi w sposób ciągły; jest ona wprowadzana do górnej części kolumny z wypełnieniem, skąd następnie spływa. Woda jest gromadzona w osadniku, gdzie następuje dodatkowy rozkład. Dostosowanie pH i dodanie składników odżywczych może zoptymalizować rozkład.

Technika	Opis
Cyklon	Cyklon stosuje bezwładność do usuwania pyłu ze strumieni gazów odlotowych przez zastosowanie siły odśrodkowej, zwykle w komorze stożkowej. Cyklony stosowane są do wstępnego oczyszczania przed dalszą redukcją pyłu lub związków organicznych. Cyklony mogą być stosowane samodzielnie lub jako multicyklony.
Cyklofiltr	Cyklofiltr stosuje połączenie technologii cyklonowej (w celu oddzielenia gruboziarnistego pyłu) oraz filtrów workowych (w celu oddzielenia drobnoziarnistego pyłu).
Elektrofiltr (ESP)	Działanie elektrofiltrów polega na tym, że cząsteczkom nadawany jest ładunek elektryczny, co pozwala oddzielić je pod wpływem pola elektrycznego. Elektrofiltry mogą działać w bardzo różnych warunkach.
Elektrofiltr mokry (WESP)	Elektrofiltr mokry składa się z płuczki mokrej, która wypłukuje i kondensuje gazy odlotowe oraz elektrofiltra działającego w trybie mokrym, w którym zgromadzony materiał usuwa się z płyt kolektorów poprzez spłukanie wodą. Zazwyczaj instaluje się mechanizm do usuwania kropelek wody przed odprowadzeniem gazów odlotowych (np. odmgławiacz). Zebrany pył jest oddzielony od fazy wodnej.
Filtr workowy	Filtry workowe składają się z porowatej plecionej lub filcowanej tkaniny, przez którą przepuszcza się gazy w celu zatrzymania na niej cząstek. Zastosowanie filtra workowego wiąże się z koniecznością wyboru tkaniny, która będzie odpowiednia dla właściwości spalin i maksymalnej temperatury pracy.
Katalityczny utleniacz termiczny (CTO)	Katalityczny utleniacz termiczny niszczy związki organiczne metodą katalityczną na metalowej powierzchni oraz metodą termiczną w komorze spalania, w której płomień ze spalania paliwa – zwykle gazu ziemnego – oraz LZO obecne w gazach odlotowych ogrzewają strumień gazów odlotowych. Temperatura spalania wynosi pomiędzy 400 a 700 °C. Z gazu odlotowego przed uwolnieniem można odzyskać ciepło.
Regenerowany utleniacz termiczny (RTO)	Utleniacz termiczny niszczy związki organiczne metodą termiczną w komorze spalania, w której płomień ze spalania paliwa – zwykle gazu ziemnego – oraz LZO obecne w gazach odlotowych ogrzewają strumień gazów odlotowych. Temperatura spalania wynosi pomiędzy 800 a 1 100 °C. Regenerowane utleniacze termiczne mają co najmniej dwie ceramiczne komory z wypełnieniem, w których ciepło spalania z jednego cyklu spalania w pierwszej komorze jest wykorzystywane do wstępnego wypełnienia w drugiej komorze. Ciepło można odzyskać z gazu odlotowego przed uwolnieniem.
Suszarnia UTWS i spalanie z wymiennikiem ciepła i oczyszczaniem termicznym odprowadzającego gazu odlotowego z suszarni	<p>UTWS to skrót niemiecki: „Umluft” (recykulacja gazów odlotowych z osuszacza), „Teilstromverbrennung” (bezpośrednie dopalanie gazów odlotowych z suszarni), „Wärmerückgewinnung” (odzysk ciepła gazów odlotowych z suszarni), „Staubabscheidung” (oczyszczanie z pyłu emisji do powietrza z obiektu energetycznego spalania).</p> <p>UTWS stanowi połączenie suszarni obrotowej z wymiennikiem ciepła i obiektu energetycznego spalania z recykulacją gazów odlotowych. Recykulowany gaz odlotowy z suszarni to strumień gorącej pary, który umożliwia przeprowadzenie procesu suszenia. Gaz odlotowy z suszarni zostaje podgrzany w wymienniku ciepła przez spaliny i jest kierowany z powrotem do suszarni. Część strumienia gazów odlotowych z suszarni jest w sposób ciągły podawana do komory spalania w celu dopalania. Zanieczyszczenia emitowane z procesu suszenia drewna są niszczone przez wymiennik ciepła i dopalanie. Spaliny z obiektu energetycznego spalania są oczyszczane filtrem workowym lub elektrofiltrem.</p>
Płuczka mokra	Płuczki mokre wychwytyują i usuwają pył metodą impakcyjną, poprzez bezpośredni wychwyt bezwładnościowy i absorpcję w fazie wodnej. Płuczki mokre mogą mieć różne konstrukcje oraz zasady działania, np. płuczka natryskowa, płuczka uderzeniowa lub płuczka Venturiego i mogą być wykorzystywane jako technika wstępnego oczyszczania z pyłu lub technika samodzielna. Usunięcie związków organicznych można osiągnąć w pewnym stopniu oraz dodatkowo wzmocnić poprzez stosowanie chemikaliów w wodzie do płukania (osiągnięcie chemicznego utleniania lub innego rodzaju konwersji). Uzyskaną ciecz należy oczyścić poprzez oddzielenie zebranego pyłu w procesie sedymentacji lub filtracji.

1.4.2. Emisje do wody

Technika	Opis
Oczyszczanie biologiczne	Utlenianie biologiczne rozpuszczonych substancji organicznych z wykorzystaniem metabolizmu mikroorganizmów lub rozkład materii organicznej w ściekach przez mikroorganizmy przy braku powietrza. Po działaniu biologicznym następuje zazwyczaj usuwanie zawiesin, np. poprzez sedymentację.
Koagulacja i flokulacja	Koagulacja i flokulacja są wykorzystywane do oddzielenia zawiesin ze ścieków i są często realizowane jako kolejne etapy. Koagulacja jest przeprowadzana poprzez dodanie koagulantów o ładunkach przeciwnych od zawiesin. Flokulacja jest dokonywana przez dodawanie polimerów, tak aby kolizje mikrocząstek powodowały ich łączenie się w większe kłaczkki.
Flotacja	Oddzielenie dużych kłaczków lub pływających cząstek ze ścieków poprzez wyprowadzenie ich na powierzchnię zawiesiny.
Flotacja drobnopęcherzkowa	Techniki flotacji oparte na wykorzystaniu rozpuszczonego powietrza w celu rozdzielania skoagulowanego i skłaczkowanego materiału.
Filtracja	Oddzielenie substancji stałych od ścieków za pomocą porowatego medium. Obejmuje ona różne rodzaje technik, np. filtracja piaskowa, mikrofiltracja i ultrafiltracja.
Oddzielenie wody i oleju	Oddzielenie i wydobycie nierozpuszczalnych węglowodorów w oparciu o zasadę różnicy faz (ciecz-ciecz lub ciało stałe-ciecz). Faza o wyższej gęstości osadza się, a faza o niższej gęstości wypływa na powierzchnię.
Zbiorniki retencyjne	Stawy osadowe o dużych powierzchniach służące biernemu grawitacyjnemu osadzaniu substancji stałych.
Sedymentacja	Oddzielenie cząstek zawieszonych i materiałów przez osadzanie grawitacyjne.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL